

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXX. ÉVFOLYAM,

9. SZÁM

MSZM 1985. SEP. 2
KÖNYVTÁRA
1985.
SZEPTEMBER

ÁRA: 2 FORINT

Kongresszustól kongresszusig

Nehéz, de szép feladat a dolgozókról való gondoskodás

A Postások Szakszervezetének kongresszusára készülve a központi vezetőség felmérte az előző kongresszus óta eltelt időszak eredményeit, s számvetést készített arról, mennyiben sikerült valóra váltani a határozatokat. Előző számunkban a gazdasági munka segítségével foglalkoztunk. Most a talán mindenkit legközelebb érintő kérdést, a szociálpolitikát elemezzük, ehhez Németh Istvánné önálló csoportvezető volt segítségünk.

Hogyan sikerült eleget tenni a kongresszuson megszabott fő céloknak?

A népgazdasági szintet meghaladó szociálpolitikai intézkedéseket hajtott végre a posta. Ez rendkívül pozitív dolog, még akkor is, ha figyelembe kell vennünk, jelentős volt az elmaradásunk, ami indokolta az átlagosnál több törődést, anyagi juttatást. S ha összegezést készítettünk, feltétlenül szót érdemel: a jó koncepció önmagában nem lett volna elegendő, ha a területi szervek nem ennyi odaadással, lelkesedéssel végezték volna a munkájukat, ha nem tettek

maradéktalan végrehajtását. A posta a VI. ötéves terv idején a munkavédelemre és a szociális ellátásra összesen több mint 4,4 milliárd forintot tervezett — egymillióval többet, mint az előző tervidőszakban. A várható tényleges felhasználás körülbelül 6 milliárd forint lesz. Az összeg nagyságát indokolják mindazok a feladatok, amelyeket az öt esztendő alatt „soron kívül” kellett megoldani, valamint az árak emelkedése. E pénz előteremtését a dolgozók jobb munkája alapján született gazdasági eredmények tették lehetővé.

Sikerült-e javítani a dolgozók munkakörülményein?

Ezt a nagy feladatot szakszervezetünk folyamatosan napirenden tartotta. Előző kongresszusunk határozata alapján 24 életveszélyes állagú postahivatal rekonstrukcióját kellett elvégezni; ma ott tartunk, hogy 19-et sikerült megépíteni, helyreállítani, 4 nagy és 1 kisebb postahivatal rekonstrukciója a beruházási források csökkenése miatt a tervezettnél jóval lassabban halad. Természetesen közvetlen életveszély már egy hivatalnál sincs. 168 új postahivatal épült viszont az öt év alatt, ezenkívül több száz épületet újítottak fel és korszerűsítettek, tehát több ezer ember munkakörülményein sikerült javítanunk. Az új hivatalok zöme a tervidőszak első éveiben épült, az erre fordítható összegek csökkenése miatt azonban ismét növekedett a korszerűtlen postahivatalok száma — s az itteni munka — és szolgáltatási körülmények javítása ismét hosszú évekre telik. Feltétlenül említésre méltó azonban, hogy a meglévő épületekben a munkakörülmények javítására megközelítőleg kétfélmilliárd forintot fordítottunk, az eredetileg tervezett összegnek több mint a háromszorosát.

Milyen teendőik lesznek a jövőben a munkakörülmények további javítására?

Az öltözők és higiénés helyiségek modernizálására, rendbehozására 98 millió forintot fordítottak a postánál, a programozott összegnél 21 százalékkal többet. Mindezek ellenére ma még jó néhány szociális helyiség szorult korszerűsítésre, illetve helyenként még az elemi egészségügyi követelmények megteremtése a feladat. A mesterséges szellőzés, klímaberendezések állapota is kívánivalót hagy maga után. Ezeket felmérték, intézkedtek a típusváltásra és a folyamatos karbantartásra. A fizikai munka gépesítését is nagyon várják dolgozóink, de ez is meglehetősen vontatottan halad, e téren a posta más ágazatokhoz képest eléggé elmaradott.

Milyen a munkavédelmi, a baleseti helyzet a postánál?

Jog- és hatáskörüknek fogva elnökségünk rendszeresen beszámoltatta a postaszervezet vezetőit és a szakszervezeti szerveket a területükön folyó ezirányú tevékenységükről. A posta vezetői 1981-ben beszámoltak erről a munkáról az Országos Munkavédelmi Bizottság előtt is, s ezután számos kedvező intézkedés született, nagymértékben elősegítve a munkavédelmi helyzet javulását. A hiányosságok felszámolására átfogó postai program készült — s ennek végrehajtása közben beigazolódtott: az anyagi ráfordítások mellett a több figyelemmel is sokat lehet javítani a helyzeten. Kedvező folyamat indult el, új szemlélet van kialakulóban, ezt kell továbbfejleszteni. 1983. januártól hatályba lépett a posta új munkavédelmi szabályzata; s bár a munkavédelem irányításában tavaly júliusban változás történt, a szakszervezetek továbbra is tevékenyen közreműködnek a munkavédelemben, a balesetek megelőzésének minden lehetséges formájában. Az eltelt öt esztendőben a szakszervezet központilag több országos munkavédelmi ellenőrzést tartott, például a védőeszközök beszerzését, tárolását, hasz-

nálátát, a targoncák üzemeltetését, a gázpalackok kezelését, valamint a munkavédelmi szemlék hatékonyságát vizsgálták. Megállapították, hogy a hiányosságok feltárása ugyan megtörténik, de ezt nem mindig követi gyors, hathatós intézkedés, és számtalan esetben elmarad az indokolt felelősségre vonás. A baleseteket kiváltó okok gyakran személyi, magatartásbeli tényezők; a technológiai fejelem megsértésére és az ellenőrzés hiányosságaira utalnak, amelyeken a jövőben feltétlenül változtatnunk kell, hiszen tragédiák okozói lehetnek.

A posta dolgozói körében lényeges kérdés a munka- illetve a védőruha. Sikert arattak-e az új egyenruhák?

Az előző kongresszus határozatának megfelelően a munkavédelmi szabályzat alapján egységesítették a különböző munkakörök ellátásához szükséges védőruhákat és -eszközöket. Ez az intézkedés megszüntette a postaszervek között levő ellátási különbségeket. A mai gondok: nem tudják mindenütt beszerezni a szükséges védőeszközöket, illetve egyes postaszervek a ruháknál úgynevezett eszmei kihordási időt állapítottak meg, vagy helytelenül, a védőruhák tisztítását a dolgozókra akarták áthárítani. Ilyen esetekben azonban intézkedés történt a dolgozók védelmére. Az új egyenruha kialakítását közvéleménykutatás előzte meg, s most már lassan megoldódnak a kezdeti problémák, gyorsabban, jobb minőségben kapják kézhez az egyenruhát a dolgozók. Néhány postaszervek azonban komolytalanul gondolkodik ebben az ügyben, nem követelik meg dolgozóiktól az egyenruha szabályszerű viselését, a kulturált megjelenést.

Milyen a munkásszállások és a munkásszállítás helyzete?

Több a női munkásszállásunk, de főként a fővárosban még így sem elegendő. Új szállások épültek, s más vállalatoktól vásárolt helyek is segítettek az igények jobb kielégítését. Szakszervezetünk a kongresszusi határozatnak megfelelően hozzájárult a korszerűtlen munkásszállók más célra való hasznosításához, ha az igényeket másuttal, jobb körülmények között tudják kielégíteni. Ma mintegy 2300 dolgozónk él munkásszállásokon. 1600 dolgozót szállítanak kulturált körülmények között munkahelyükre, illetve telephelyeikre. A járművek jobb kihasználtságát még nem sikerült megvalósítani, s az elhasznált járművek pótlása is gondot okoz.

A munkahelyi étkezés egyre több embernek szívégye. Hány dolgozóról gondoskodnak a juttatás keretében?

Csaknem egyharmadával nőtt a munkahelyi étkeztetést igénylők száma, 24 ezerről 30 ezerré; dolgozóinknak megközelítőleg a fele veszi igénybe ezt a szolgáltatást. Szakszervezetünk határozott kérésére a postás nyugdíjasok részére is sikerült megőrizni a kedvezményes étkezés lehetőségét. Az élelmiszerárak emelkedését a postánál általában ötvenötven százalékosan osztották meg a vállalat és a dolgozók között, s ezt is szakszervezeti eredménynek tekintjük. A jóléti és kulturális alap 42—44 százalékat fordítják általában a munkahelyi étkeztetés támogatására, ez évente mintegy 130—140 millió forintot jelent. S az ellátás színvonala is javult. Több új beruházásra került sor, rekonstrukciók is történtek a saját konyhák fejlesztése céljából. Többek között elkészült a debreceni, a pécsi 600 adagos és a Krisztina II. 300 adagos konyha és étterem. Több nagykapacitású tállalkonyhát adtak át (például a TIG, a Nyilvános Távbeszélő Üzem) és számos konyhát felújítva, korszerűsítve vehettek birtokukba dolgozóink.

A Postások Szakszervezetének régi nemese hagyományja a lakáshoz jutás támogatása. Mit tettek ez ügyben az előző kongresszus óta?

Munkáltatói kamatmentes kölcsönben a posta az elmúlt 15 év alatt több mint tízezer, a legutóbbi öt évben pedig majdnem ötezer dolgozót részesített. Bővültek a támogatási formák és növekedett a különféle építkezésekhez folyósítható összeg. 1983-tól az egységes lakásépítési alap a kölcsönök forrása. A társadalmi munka bevételeiből képzett alap bővülését a szakszervezeti szervek szorgalmazzák, ezzel is növelve az anyagi forrásokat. Számottevő segítséget jelentett a dolgozóknak a természetbeni támogatás is. A különböző kölcsönök odaítélésénél mindenütt kiemelt figyelmet fordítottak a fizikai dolgozók, a nagycsaládosok, a családalapító fiatalok igényeire, s egyre jobban érvényesülnek a munkaerőgazdálkodási és szociális szempontok. A budapesti dolgozók, főként a fiatalok, a kisjövedelmű családok lakáshoz jutási esélyei a legkedvezőtlenebbek. Elnökségünk javasolta a posta vezetőségének a budapesti dolgozók lakásépítésének kiemelt támogatását. Szorgalmaztuk a szervezett építési akcióba való bekapcsolódást, s a fiatalok első önálló lakásának megteremtéséhez postai tulajdonú garzonház felépítését — ám ennek megvalósítása még nem zökkenőmentes.

Hogyan alakultak az üdülési lehetőségek?

Egyre több a kedvezményes, illetve a gyógy- és családi üdülétesben részt vevők száma. Hévízen és Boglárlellén a SZOT-tal közösen átadtuk az üdülőket, ezzel 370 hellyel nőtt az üdüléti lehetőség. A posta vállalati üdülőiben sikerült megőrizni a jó színvonalat, s 254 hely gyarapodásával az üdülésben részt vevők számát is növelhettük. Balatonfenyvesen az új épületben üdülőszobák, konyha és étterem kapott helyet, a zirci gyereküdülönket korszerűsítették, új szociális épülettel és sportpályával tették még barátságosabbá. Nagyon népszerűvé vált a gardonyi kempingünk, s a balatonarácsi önellátó, ötvenöt szobával rendelkező üdülönk. S több vendéget fogadnak a postaszervek által kezelt üzemi üdülők is. A rászorultaknak igyekeztünk anyagi segítséget is adni az üdüléshez. A kis keresetű dolgozóknak és nyugdíjasoknak 200 forintos utalványokkal csökkentjük a beutalójegyért fizetendő összeget, illetve ilyen utalványokkal járulunk hozzá az utazási költségekhez. Ezen kívül a nagycsaládosok még további kedvezményben is részesülnek. Postás dolgozók és gyerekeik üdülhettek szakszervezeti segítséggel jónéhány külföldi országban is.

A nyugdíjasokkal való törődés is régi hagyomány Önöknél. Hogyan segítik az öregeket, a nagycsaládosokat?

A nagycsaládosok és a gyermeküket egyedül nevelők évente két alkalommal segélyt kapnak, erre évente 7 millió forintot fordítunk. A rászorulóknak szociális mérlegelés alapján kapnak segélyt, s erre egyre nagyobb az igény. A nyugdíjasainkkal való törődés az elmúlt években fokozottabban indokolt volt. 1982-ben és 1984-ben felmértük a kis nyugdíjjal rendelkező volt szaktársaink helyzetét, a több mint 16 ezer nyugdíjas postás közül 1982-ben és 1984-ben több mint hétezer részére utaltunk különböző összegeket. Szociális helyzetükre, egészségi állapotukra való tekintettel e tervidőszakban 300 volt dolgozónk számára központilag kivételes nyugellátást kezdeményeztünk, a legnehezebb körülmények között élőknek ez havi 200—400 forint emelést jelentett. A rászorulóknak életkörülményeinek javítására negyven szociális otthoni férőhelyet vásárolt a posta az utóbbi öt évben. De úgy érezzük, nagyon sokat jelent nyugdíjasaink számára a rendszeres találkozás a fiatalokkal, az időközönként megtartott baráti összejöveteleken való részvétel, az érdeklődés hovylétük iránt. S ezt a hagyományt szeretnénk tovább ápolni.

Rác Judit

volna meg mindent a következetes végrehajtásért. A kongresszus határozatának megfelelően sikerült a postán megőrizni a szociális ellátásban elért színvonalat, egyes területeken pedig — például a lakásépítés támogatásánál, a lakáshoz juttatás segítségével, az üdülétesben — jelentős mértékű fejlődésről adhatunk számot. Eredményeinket meg kell becsülni már csak azért is, mert nehéz gazdasági körülmények között, viták sorozatában, s gyakran kompromisszumok árán jöttek létre. Dolgozóink a nehezező gazdasági helyzetben, az életkörülmények érezhető feszültségei miatt a korábbiánál nagyobb igényekkel fordultak a szakszervezethez, anyagi lehetőségeink korlátozottsága viszont határt szabott a jogos igények maradéktalan kielégítésének. Az étkezési díjak, üdülési költségek egy részét a dolgozókra kellett áthárítani, a legnehezebb körülmények között élő réteget — a kisnyugdíjasokat — viszont a korábbiaknál jobban igyekeztünk segíteni.

A postás dolgozók a megtermelt javak elosztásában aktívabban vettek részt, s így természetesen igazságosabbá vált a juttatások „odaítélése is”. Továbbá fejlődött a szociális tervezés rendszere. A dolgozók bátrabban nyilvánították véleményüket, a szakszervezeti testületek pedig határozottabban éltek jogköreikkel, s a korábbiaknál határozottabban várták el, kérték számon a vezetőktől a kitűzött feladatok

Választástól választásig

Ha a választásokat megelőző hónapokban fel is gyorsulnak az előkészületek, tulajdonképpen valamennyi tisztségviselő — ha komolyan veszi önkéntes kötelezettségeit — megbízatásának kezdetétől erre az ötvenként ismétlődő eseményre készül. Vagy azért, hogy választóinak bizalmát élvezve újból elnyerje ezt a megtiszteltetést, vagy hogy a maga helyébe a feladatokra méltó személyt ajánlhasson a dolgozók közösségének.

*

— Megbecsüljük azokat a tisztségviselőket — mondja *Keresztes Mihály*, a Szegedi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának titkára —, akiket több alkalommal is, esetleg évtizedeken keresztül folyamatosan megválasztanak, de nem hagyhatjuk számításunkon kívül a természetes cserélődést. Van, aki az idő múlása, más az előmenetele miatt kénytelen átadni tisztségét. Állandóan vezetett nyilvántartásban a terület valamennyi szakszervezeti feladatkörrel — legyen az központi vezetőségi vagy tszbtagsági, szb-titkársági vagy függetlenített állás, beleértve saját beosztásomat is — betöltőjének neve után szerepel a számításba vehető utódé, utódoké is. Ha azután az élet úgy hozza, hogy valamelyik jelöltől le kell mondanunk, kihagyom a névjegy-zékéből, de rövid időn belül igyekszem mással pótolni. „Zöld füzetemben” azonban nem rejtegetek öncélú feljegyzéseket, „reménysejnként” nem hagyjuk szunnyadni, minden lehetőséget megragadunk arra, hogy felkészítsük őket várható feladataikra.

Ilyen körülmények között bizonyára nem fog gondot okozni Hódmezővásárhelyen az októberi választások alkalmával, hogy *Lőrincz Pál* szb-titkár már nem vállalja újabb öt évre eddig betöltött társadalmi feladatait.

Két év múlva nyugdíjba megyek. Úgy láttam, helyesebb, ha a következő választási időszakot nem törjük meg személycserével; jussom ideje arra utódomnak, hogy a határozatokat munkaterv szerint végrehajtsam. De leköszönésre készlet engem a hivatalban az utóbbi években lezajlott egészséges nemzedékváltás is. Megfiatalodott a vezetőség, fiatal a pártalapszervezet titkára, még a KISZ-titkár is fiatal korcsoportjában.

— *Úgy véli, nem tudna lépést tartani az új munkastílussal?*

— Erről nincs szó. Az említett változások idején én képviseltem a folyamatosságot. Nagyon jó kapcsolatot építettünk ki a szakvezetőkkel, a többi társadalmi szervezettel, és együttes munkával jó munkahelyi légkört, helyes szemléletű közösséget alakítottunk ki. Utódomat nem ereztem el üres kézzel. Húsz esztendője betöltött titkárságom folyamán megőriztem minden munkatervemet, azokat órára hagyományozom. Nem azért, hogy befolyásoljam vele; rábízom, hogy mit illeszt be munkamódszerébe.

Sablón amúgy sem használom. A körzeti hivatalok kialakulásával a mi alapszervezőnk arculata is megváltozik. Tizenegy kihivatal fog Hódmezővásárhely 1. körzetéhez tartozni, az alapszervező létszáma a nyugdíjásokkal körülbelül 260 lesz. Ennek megfelelően az eddigi héttagú szb is két személlyel bővül, és több eddigi tisztségviselő vezetői beosztása miatt kicserélődik. Úgy tervezzük, hogy három tagja, közülük az elnök vidéki legyen. Az is újdonság lesz az alapszervező életében, hogy az eddigi összevont taggyűlés helyébe a megalakítandó bizalmi testület munkája lép.

— Az említett változások miatt már júniusban megválasztottuk a jelölőbizottságot, legyen ideje a dolgozókkal való beszélgetésre, a szavazás alapos előkészítésére. A jelölőbizottság tagjai megmagyarázták, hogy a bizalmin kívül miért kell egyidejűleg küldöttet is választani. Most úgy látszik, minden rendben megy.

— Eddig két bizalmicsoportban zajlott le a választás. A hírlapkészbeszélő volt bizalmijának nyugdíjazása miatt három személyt is jelöltek a tisztségre, ketten azonban visszaléptek. A megmaradt harmadik jelölt személyével a tagság egyetértett. Több név került szóba a bizalmi tisztségre a kézbesítők csoportjánál is, a választás időpontjára azonban egyetlen jelölt maradt, és bizalmat kapott.

— A hivatal munkájának szempontjából sem közömbös — kapcsolódik a beszélgetésbe *Gyarmati Mihály* hivatalvezető —, hogy kik töltenek be szakszervezeti tisztséget. Ezért figyelemmel kísérjük az előkészületeket, és segítjük a jelölőbizottság munkáját. A szakmájukat már gyakorlatból jól értő, viszonylag fiatal tagokból álló tisztségviselő-gárdának örülünk. Nem baj, ha mozgalmi tapasztalataikat a munka folyamán szerzik meg. Még a várható nehézségek árán is lehetővé tesszük, hogy képezzék magukat, elősegítjük, hogy tanfolyamot végezzenek. Szakszervezeti ténykedésüket azután is támogatjuk, azzal a meggyőződéssel, hogy ez az áldozat bőven megtérül.

— *Hódmezővásárhelyen alaposan felkészültek a választásokra. Ez jellemző a többi alapszervezőre is? —* kérdezem a tszbtitkárától.

— Eddig még úgy tapasztaltam, hogy igen. Igyekeztünk is ehhez minden segítséget megadni. Májusban titkári értekezletet tartottunk. Ekkor ismertettük intézkedési tervünket, és eláztuk a titkárokat az előkészületekhez szükséges, általunk szerkesztett nyomtatványokkal. Ismertettük velük az alakulóban levő körzetek határait, hogy melyik körzeti szb-hez hivatallal, mekkora létszám fog tartozni. Júliusban egy napos eligazítást adtunk a tudnivalókról a jelölőbizottsági elnököknek.

— *Milyen segítséget adott a munkához a „zöld füzet”?*

— A jelölőbizottsági titkárok személyét egyeztetettük a szakvezetőkkel, a pártbizottságokkal és a KISZ-szervezetekkel. Mondhatom, még eddig nem kaptam ilyen hathatós segítséget a választások előkészítéséhez sem a párttól, sem a szakvezetőktől.

— A füzet segítségével azt is előre meg tudom mondani, hogy a szervezet-korszerűsítés, valamint személyi okok (nyugdíjazás, vezetői megbízatás stb.) miatt a bizalmiak 25—30, az szb-tagok 35—40, s az alapszervező titkárok mintegy 45 százaléka fog kicserélődni. Ugyanakkor a tisztségviselők megoszlása életkor, munkakör és párttagság szerint a 80-as választásokhoz viszonyítva nem módosul kimutathatóan.

— *Szívesen elfogadják a dolgozók a jelöltséget?*

— Ezt nem hoztam volna szóba a káder-előkészítéssel kapcsolatban, nehogy dicsekvésnek tűnjön. De mivel a kérdés elhangzott, azt kell mondanom, hogy igen. S hogy ez nem alaptalan kijelentés, hadd említsem meg, hogy ezt a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa is — összehasonlítva más ágazati szakszervezetekkel — megállapította.

Reméljük, hogy ez a lelkesedés a választások után is megmarad, és az elkövetkező öt évben mozgalmas szervezeti életet eredményez.

B. I.

*

— A választásokkal összefüggő feladatokról az alapszervező titkárokkal kibővített tszbtalálkozókon tájékoztatást még május végén — kezdi a beszélgetést *Zachár Győzőné*, a Helyközi Távszabeszlő Igazgató-ság tszbtitkára.

— Ezt követően — a központi vezetőség határozatának a szellemében — elkészítettük a választási intézkedési tervet, s azt titkárokkal kibővített testületi ülésen megvitattuk és elfogadtuk.

— Az elmúlt időszakban áttekintettük a tszbt különböző szintjein a szervezeteket, a megválasztandó tisztségviselőket. Megállapítottuk — s ez ne tűnjék szerénytelenségnek —, hogy az elmúlt kongresszus óta kialakított szervezeti rendszer jól szolgálta a feladatok végrehajtását, elősegítette a szakszervezeti demokrácia szélesítését, a dolgozók bevonását a feladatok meghatározásába, végrehajtásába, ellenőrzésébe.

— Nálunk Érden, a Hálózatfenntartó góc szb területén szintén indító értekezleten beszéltük meg, hogy a szakszervezeti bizottság tagjai közül kik dolgoznak megfelelően, s kit javasolunk az elkövetkezendő 5 évre is az szb-be — kapcsolódik a beszélgetésbe *Lichtenberger Tamás*, a gócüzem tszbtitkára.

— 6 éve dolgozom Érden, s két éve látom el az szb-titkári teendőket. Ha a tagság elégedett eddigi munkámmal, s bízik bennem, én a magam részéről szívesen vállalom továbbra is e megtisztelő társadalmi munkát. Gócüzemünkhöz 7 hálózatfenntartó üzem tartozik; területileg szétszórtak vagyunk, nehéz összefogni a tagságot, mégis, vagy talán éppen az összevont taggyűlés mellett döntöttünk. Az új szervezeti felépítésből adódóan az eddigi 5 tagú szb-t 7 tagúra szeretnénk bővíteni.

— *Miként alakult a szervezetszervezés?*

— A HTI évek óta arról volt híres, hogy szervezetszervezési szintünk megközelítette a 100 százalékos. Ez most az átszervezések s más okok következtében csökkent. A gócüzem területén is egyik legfontosabb feladatunk szervezetszervezésünk javítása.

— *Néhány üzemünknél gyenge a szociális ellátottságunk is. Sürgősen javítanunk kell a miskolci, a hatvani és a martfűi munkakörülményeken. Nagy örömet szerzett, amikor Kecskeméten és Siófokon elkészült az új üzemi épület, s az itt dolgozók azóta az eddiginél jóval kedvezőbb körülmények között végezhetik munkájukat.*

— *Hány fős bizalmi testületet terveznek? —* kérdezem ismét *Zachár Győzőné*-t.

— Területi és szakmai széttagoltságunk miatt alapos megfontolás után mintegy 145 fős bizalmi testület létrehozását tervezzük. A megfelelő, gyors információáramláshoz szükségünk van ekkora testületre.

— *Hol tartanak a választási munkákban?*

A jelölőbizottságok már az augusztus 23-ai kibővített tszbtalálkozó után megkezdtek munkájukat, sőt a napokban már befejeződnék a bizalmiválasztások is. A bizalmicsoportok kialakításánál törekedtünk arra, hogy mindenütt meglegyen a szakmával a partnerkapcsolatunk. Legközelebbi feladatunk az október 26-ára tervezett bizalmi testületi ülés lesz, amelyre kollektív munkával készülünk fel. Emellett természetesen az alapszervezetek választással kapcsolatos munkáit is folyamatosan figyelemmel kísérjük, azokhoz helyszíni segítséget nyújtunk. S végül igen nagy várakozással tekintünk a Postások Szakszervezetének XII. kongresszusára, amelyen — reméljük — igazgatóságunk területéről is megfelelő számban vehetünk részt.

— mez —

Vendégek Görögországból

Szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Hosszabb beszélgetésre sajnos nem jutott idő a Postások Szakszervezetének meghívására augusztus 12. és 16. között Budapesten tartózkodó görög delegáció tagjaival. A központi SZOT Iskola társalgójában, két program között maradt egy kevés idő arra, hogy *Spiropoulos Rovertossal*, a Távközlési Szövetség elnökével, a görög központi szakszervezet („SZOT”) titkárával helyettesei: *Poulis Savas* és *Kostantatos Spiros*, valamint a szövetség központi tanácsának tagja: *Kastantiotis Hristos* társaságában váltsunk néhány szót látogatásuk céljáról.

A vendégek elmondták, hogy a kapcsolatot 1984 decemberében vették fel a magyar testvér-szakszervezettel. A Távközlési Szövetség — mely a Postafor-galmi Szövetséggel együttesen képviseli a görög postás dolgozók érdekvédelmét — IV. kongresszusára ekkor hívták meg *Csáki Lászlóné* főtítkárt.

A delegáció viszontlátogatásának legfontosabb célja az volt, hogy a kontaktust most megerősítsék, tovább fejlesszék a két szakszervezet között. Ezért folytattak tárgyalásokat a Postások Szakszervezetének vezetőivel, melynek során együttműködési tervet is összeállítottak: többek között a további tapasztalatcserék, valamint az esetleges csereüldetés lehetőségeiről.

Megemlítették a tisztségviselőket, hogy nem csupán a magyar, hanem a többi szocialista ország szakszervezetével is szeretnék felvenni a kapcsolatot. Ez ügyben jártak már a Szov-

jetunióban, Bulgáriában, az NDK-ban, s készülődnek Cseh-szlovákiába. Tapasztalatokat kívánnak gyűjteni emellett a kapitalista országokban is; tárgyalni ezek kommunista, demokratikus, haladó pártjaival.

A küldöttség tagjai arról is beszámoltak: hazájukban jelenleg azért folyik elsősorban harc, hogy a görög szakszervezetek szerkezetét megváltoztassák, új formát kapjon az érdekvédelem. Ennek lényeges eleme, hogy a dolgozók — akiknek a két postásszövetségben 100 százalékos a szervezetszervezésük — valamennyi, a vállalatokat és a saját személyüket érintő kérdésben egyaránt aktívan részt vegyenek, beleszóllhassanak a döntések előkészítésébe. A görög szakszervezeti tagoknak, így a postásoknak is, ma még meglehetősen passzív szerep jut az érdekvédelemben. Hogy ennek ellenére ilyen magas a szervezetszervezés, annak az az oka, hogy vezetőik nagy eredményeket értek el a béremelési kérdésekben. Abban például, hogy az infláció mértékével — ami tavaly 18, az idén 16 százalékos volt — lépést tartsanak a keresetek, a drágulással arányosan emelkedjenek a bérek. Ebben 1981 óta, a demokratikus szellemű *Papandreu*-kormány alatt, nem kevés sikert könyvelhetnek el.

A társadalmi juttatások kiterjesztéséért szintén következetesen harcolnak a görög szakszervezeti vezetők. Nagy vívmányuk volt a múlt évben például, hogy azoknak a szülőknek akik nem tudják elhelyezni gyermekeiket óvodában, bölcsődében, a munkaadók külön pótlékot

adnak. Görögországban ugyanis a gyermekintézmények szintén magánkézben vannak, s a dolgozók 60 százaléka nem tudja megoldani gyermeke elhelyezését.

Arra a kérdésre, mi érdekelte elsősorban a küldöttséget hazánkban, azt felelték beszélgetőtársaim: sokkal több, mint amennyire futotta az idejükből. A tárgyalásokat azonban a szoros programok ellenére is eredményesnek tartották. Jártak a Belváros Távszabeszlő Üzemében, a tudakozóban, ahol mindent alaposan megtekintettek. Nem maradt ki a programból a 10-es hivatal meglátogatása, személyes találkozás a helyi gazdasági, társadalmi vezetőkkel. Szerepelt a programban Balaton körüli utazás, a postás üdülők felkeresése is. És természetesen budapesti városnézés is. Erről az élményükről úgy nyilatkoztak a vendégek, hogy bár hallották már híret Kelet-Európa „kis Párizsának”, mégis meglepte őket szépsége, a francia fővároshoz hasonló sajátos hangulata.

Búcsúzóul pedig az tették hozzá: látogatásuk örömehez már az a pusztá tény is hozzájárult, hogy 40 év óta először találkozhattak Budapesten a két szakszervezeti ágazat vezetőivel. Ebből az alkalomból, s remélhetőleg a jövőben mind inkább gyümölcsöző jó kapcsolat reményében kívántak valamennyi magyar postás dolgozóknak további sikeres munkát, a legőszintébb jókívánságuk, baráti üdvözlétük tolmácsolására kérve lapunkat.

— Simon —

A delegáció tagjai székházunkban

munkásfiatalok országos találkozója

GYŐR 1985. augusztus 29. szeptember 1.

A KISZ KB 1982. december 9-i határozata alapján az idén augusztus 29-től szeptember 1-ig Győrben volt a munkásfiatalok II. országos találkozója. Két évvel ezelőtt Debrecen volt a házigazda.

A találkozó célja volt: bővíteni a munkásfiatalok szakmai, politikai ismereteit, erősíteni a KISZ tömegbefolyását, megismertetni Győr-Sopron megye életét.

A postát 40 fős delegáció képviselte, akik két alkalommal vettek részt szakmai fórumon. Augusztus 30-án tájékoztatást kaptak a megyeszékhelyen folyó postai munkáról, az eredményekről és a feladatokról. Áttekintették a munkáshatározat időarányos végrehajtásának helyzetét. Augusztus 31-én *Doros Béla*, a Magyar Posta elnökhelyettese tájékoztatót tartott a posta VII. ötéves tervi elképzeléseiről, szöveget az aktuális ifjúságpolitikai kérdésekről, majd a fiatalok kérdéseire válaszolt.

A négy napig tartó rendezvény gazdag kulturális és sportprogrammal, látványos bemutatókkal és vetélkedőkkel tette emlékeztetővé a résztvevőknek az ott töltött időt.

F. A.

KITÜNTETÉSEK

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa *Gondos Istvánné*-nak, a Posta Központi Táviró Hivatal szb-titkárának nyugdíjba vonulása alkalmából a

Munka Érdemrend bronz fokozatú kitüntetés adományozta.

Augusztus 20-án alkalmából a művelődési miniszter által adományozott

Szocialista Kulturáért kitüntetésben részesült *Krakk József* politikai főmunkatárs (Postások Szakszervezete)

Kiváló Munkáért kitüntetését kapott *Könczöl Éva* politikai munkatárs (Budapest vidéki Postaigazgatóság tszbt)

Miniszteri Dicséretben részesült *dr. Sümeghy Gyuláné* művészeti előadó (Postás Művelődési Központ)

Bézik bácsi meséi Tündérmajorban

Szokatlan, különös hangok, látszólag oda nem illő zajok verték fel a bakonyi erdők csendjét Zirc-Tündérmajorban augusztus vége felé. Az itteni postás-gyermeküdülőben több mint három héten át, nem a pinyt pinygett, nem a tücsök ciripel reggeltől késő estig.

A festői környezetbe „nem illő” zajokat személyi számítógépek produkáltak, és akik előcsalták a hangokat, a tábort lakói voltak, 7-14 éves gyerekek.

Az idei utolsó két üdülési turnusában — szakszervezeti gyermeküdülőben elsőként az országban — a szakszervezet központjának a kezdeményezésére kísérleti számítástechnikai (BASIC-) oktatást szervezett a PSZEI és a POKI két lelkes matematikusa, Erdélyi Tibor és Garádi János. A májusban megszületett gondolatot a PSZEI és a POKI vezetője azonnal támogatta, megteremtve az oktatáshoz szükséges tárgyi és emberi feltételeket. Így a két szakember hozzájárult ahhoz a munkához, amelynek első — kétségtelenül sikeres — állomásáról szerzett tapasztalatok alapján lehet a jövőt tervezni.

A nyár utolsó két turnusának lakói előbb fiúk, majd lányok voltak. A lányok oktatóját, Garádi Jánost kerestük meg a zárás előtt Tündérmajorban. A pillanatok alatt népszerűvé vált oktatónak a találékony gyermeki elme azonnal új nevet adott az oktatás kezdetén. Ő lett a gyerekek Bézik bácsija, aki jól megtervezett oktatási programját már az első napokban kénytelen volt sutba dobni. A számítógépek varázsa alá került gyerekek bizony nem mindig voltak tekintettel ebédre, takarodóra, közös kirándulásra vagy Bézik bácsi fáradságára.

— A lányok érdeklődése minden képeletet felülmúl — mondja Garádi János. — 102 gyerekkel 7 csoportban foglalkozunk, rendszerint délelőtt.

A délutáni közös elfoglaltság után azok, akik különösen érdeklődnek, újra beülhetnek a könyvtárban berendezett oktatókabinetbe. De sokan itt ma-

radnának a közös foglalkozások, a tévé vagy akár az evés és az alvás helyett is. Persze a két hét alatt túlságosan sokat nem lehet végezni, de nem is ez a cél. Sok gyerek eddig csak hírből ismerte ezeket a gépeket. Volt olyan, aki a kezdet kezdetén a billentyűket sem merte megnyomni.

Itt megtanulják működtetni a gépeket, elsajátítják az alaputasításokat, szórakozva tanulnak angol szavakat, megteszik az első lépéseket a „birtokbavétel” felé. De egy hét után gépre vizsik a tisztsági verseny pontozását, a szobanyilvántartást, tehát a játékok mellett a magasabb szintű hasznosításról is fogalmat alkothatnak.

Garádi János a tapasztalatok birtokában már a jövőt is tervezi. Azt szeretné, hogy a következő években minden olyan postásüdülőben, ahol gyerekek is vannak, legyen ilyen oktatás, sőt a lehetőségek szerint videózás is. Zircen pedig a rendszeres oktatás mellé szaktábort is szervezne, amelyben már haladókkal is foglalkozhatna.

— Ha ez a kísérlet gyakorlati válik, nem lesz lebecsülendő a propaganda hatása sem. A postán is mindinkább terjedő számítástechnika számára szakemberek kellenek, és nem mindegy, hogy milyen körből toborozzuk őket. A korszerű technika bemutatása, ismertetése pozitív módon változtatja meg a gyerekek postáról alkotott képét. Újra születhetnek a postásdinasztiaik.

Garádi János alaposan végiggondolt, nagyszerű tervét még számos érveléssel tudná kiegészíteni. A lányok azonban az egész beszélgetés alatt feltékeny pillantásokkal követték minden szavát, és az idő múlásával egyre csökkent a türelmük, mert elröböltek tőlük a tábort legfontosabb emberét. Nem is sokáig vártott magára az első türelmetlenül, kétségbeesetten felszisszó üde gyerekhang:

— Bézik bácsi, segíts! — és Garádi János rohant rendbe szedni az összekuszálódott programot, és mesélt... mesélt...

— (ts)

A munkavédelem ma és holnap

A Postások Szakszervezetének az Elnöksége augusztus 9-én a Magyar Posta előterjesztésében megtárgyalta és kiegészítésekkel elfogadta a posta 1984. évi munkavédelmi helyzetéről és a Posta Munkavédelmi Szabályzatának a módosításáról készített írásos dokumentumokat. Az elért pozitív eredményeket elismerve az elnökség

megállapította, hogy a munkavédelem területén a jövőben több figyelmet kell fordítani az üzemi balesetek megelőzésére, a balesetek csökkentésére. Segíteni kell ezt a tevékenységet a rendelkezésünkre álló minden eszközzel, fel kell használni a fejlett technika és szabályozási rendszert, a szakirodalom jó módszereit.

balesetet szenvedett dolgozó alkohol befolyásoltsága alatt sérült meg. Tudjuk, igen nehéz gátak közé szorítani, teljesen kiiktatni a munkahelyi alkoholfogyasztást olyan körülmények

között, amikor hiányzik a személyes példamutatás, a felvilágosítás és meggyőző agitativ ereje és a szabályokat megszegő dolgozók következetes felelősségre vonása.

A munkavédelem a termelés szerves része

A szociális tervben lévő munkavédelmi fejlesztési tennivalók számos gazdálkodó szervezetnél elszakadtak a végrehajtásuk alapvető hordozójától és feltételétől, a termelés, a szolgáltatás fejlesztésétől, a műszaki fejlesztéstől, valamint az álló- és forgóeszköz-fejlesztéstől. Pedig a munkavédelem a termelés, a gazdálkodás szerves része, így hatékony fejlesztése nem elkülönítve, hanem csak azzal összhangban és együttesen történhet. Erre a VII. ötéves tervek készítésénél fokozott gondot kell fordítani, hogy az irányelvekben meghatározott célok megvalósuljanak. A posta egész területén bevezetett műszeres felmérések, munkahelyi térképek nagymértékben elősegítik a reális munkavédelmi tervek elkészítését. Erre a VII. ötéves terv irányelvei mellett igen nagy szükségük van a munkavédelmi tervek készítőinek.

A munkavédelem szerves részét kell képeznie a környezetvédelmi feladatoknak. Korunk egyik fő feladata: megóvni környezetünket a káros behatásoktól; a vizek, a föld, a levegő

szennyezésének megakadályozása, mert ellenkező esetben beláthatatlan negatív következmények elé nézhetünk. Szerény anyagi lehetőségeink birtokában gondoskodnunk kell a tervszerű felhasználásról, és vétkes mulasztásnak számít, ha valaki a meglévő lehetőségeket sem használja ki. Meggyőződésünk, hogy ezen a területen is lehet és kell is előbbre lépni.

Egyes területeken nem kielégítő a védőruha- és védőeszköz-ellátottság. A hiányosságok egy része a gyártókat és a forgalmazókat terheli, míg a raktározásban és a szétosztásban a postán belül is akadnak gondok. A gyártásban és a forgalmazásban alapvető hiányosság a szegényes választási lehetőség, s sok esetben a rossz minőség. A végrehajtó postaszerveknek a jövőben nagyobb körültekintéssel kell kiválasztaniuk és beszerezniük a szükséges védőeszközöket, majd azokat előírás szerint raktározni és karbantartani. Figyelemmel kell kísérni azt is, hogy a meghatározott munkaterületen a dolgozók kaphják meg és használják is a védőeszközöket.

A tisztségviselők szerepe

A szakszervezeti szervek a múltban és az átrendezést követően is sokat tettek a dolgozók élet- és munkakörülményeinek a javítására. A munkavédelem nem nélkülözheti a társadalmi tisztségviselők széles táborát, hiszen többségük közvetlenül a termelésben, a végrehajtásban tevékenykedik, így közvetlenül érzékelik a hiányosságokat, a hibákat, s a jelzések, kezdeményezéseik alapján számos gond megoldódik. Ez nem azt jelenti, hogy elége- dettek lehetünk. Számos területen javítani kell az üzemi balesetek megelőzésére kifejtett tevékenységet, az agitációs és propagandamunkát. A tisztségviselők munkavédelmi oktatását a jövőben is szorgalmazzuk. A szakszervezeti választásokat követően több új társadalmi ellenőr képzését kell megoldanunk, felkészíteni őket az ötéves ciklusra.

A munkavédelmi helyzet összességében, ha kismértékben is, de javuló irányzatot mutat az

elmúlt időszakban. A kedvezőbb számszerű eredmények a munkavégzéssel közvetlenül összefüggő üzemi baleseteknél mutatkoznak, míg a munkába menetkor, illetve jövetkor bekövetkezett baleseteknél további növekedés tapasztalható. Sajnos a balesetek súlyossága is nagymértékben hozzájárult a pozitív eredmények tompításához.

További feladat a Magyar Postán, egy szervezett munkavédelmi apparátus kialakítása, amely tudja vállalni a jelentkező feladatok megoldását. Ehhez a kezdeti lépések már megtörténtek és a feltételek is adva vannak.

Erfőeszítéseket kell tenni a munkakörülmények tervszerű fejlesztésére is. Népgazdasági szinten mintegy félmillió dolgozót foglalkoztatnak kedvezőtlen munkakörülmények között, amely arányaiban a Magyar Postára is jellemző, ezt a tervidőszakban csökkenteni kell.

Simon Attila

A szabályzat

A munkavédelmi szabályzat módosítását több, a posta és a munkavédelem területén bekövetkezett változás tette időszerrév. Csak gondoljunk a Magyar Posta önállóvá válására és szervezetének korszerűsítésére, valamint a munkavédelem állami irányításának 1984. évi bevezetését követően megjelent új jogszabályok vasokos mennyiségére. Az ebből adódó feladatokat egy korábbi cikkünkben részletesen ismertettük. A PMVSZ módosítása, a mindennapi élethez történő igazítás fontos feladat és szükségszerű munka. Nem kevesebb az a munka sem, amit — a területi sajátosságok szem előtt tartásával — a helyi függelékek módo-

sítása jelent. Mindez alapvető követelmény abból a szempontból, hogy az érdekelt dolgozók világosan felismerjék, milyen juttatásaik és jogaik, valamint kötelezettségeik vannak mindennapi munkájuk balesetmentes végzése során.

A továbbiakban a munkavédelem meghatározott részeivel kívánunk foglalkozni, amelyeknél a jövőben feltétlenül előrehaladást kell elérni ahhoz, hogy a munkavédelmi összkép a postán kedvezőbben alakuljon. A teljességre törekvés nélkül olyan fontos rész kérdéseket ragadunk meg, amelyeknél a legtöbb gondot tapasztaltuk, és előbbre lépésre van szükség.

Az üzemi balesetek

Az üzemi balesetek alakulását vizsgálva, amíg népgazdasági szinten az üzemi balesetek száma — ezen belül a halálos és csonkulásos balesetek is — csökkent, addig a posta helyzete összességében stagnáló. Igaz, kismértékben csökkent a kivizsgálást igénylő balesetek száma, de az egy balesetre jutó táppénzes napok száma nagymértékben, 13 százalékkal emelkedett. Lényegében tehát több volt a súlyosabb baleset.

Sok kérdést vetnek fel ezek a tények; vajon milyen volt az elmúlt időszakban a balesetek megelőzését elősegítő tevékenység? A balesetek vizsgálatánál feltárták-e a valódi okokat, okláncolatokat? Történt-e megfelelő intézkedés hasonló balesetek megelőzésére? Azok a végrehajtottak-e? És még sorolhatnánk tovább. Ezekre és egyéb kérdésekre keresünk választ, amikor a SZOT kezdeményezésére célellenőrzéseket tartunk a végrehajtó postaszerveknél. A tapasztalatokat értékeljük és hasznosítani szeretnénk további munkánkban. Az ellenőrzések alkalmával nagytömegű alá kerül saját munkánk is. Hogyan tevékenykednek a végrehajtó postaszerveknél a társadalmi munkavédelmi ellenőrök, miként hajtják végre a Postások Szakszervezetének a munkavédelemmel összefüggő határozatait.

A balesetek megelőzése céljából kifejlesztett gazdasági és társadalmi erőfeszítést minden esetben közös feladatnak kell tekinteni, annak mindannyiunk közös ügyévé kell válnia. Nem szabad helyt adni az egymásra mutogatásnak, az egymás mun-

kájának a lekicsinyítésére, s konkrét intézkedések során az egymásra várásra. A késedelmes végrehajtásnak sok esetben újabb probléma, súlyosabb esetben tragédia a következménye.

A munkavédelmi helyzet területén bekövetkezett változások igénylik, hogy tovább erősödjön a balesetek helyes kivizsgálásának a gyakorlata, a munkavédelmi szemlék hatékonysága, valamint a munkavédelmi oktatás és a propaganda-tevékenység.

Minden szinten elvárható, hogy a balesetek vizsgálata az előírásoknak megfelelően történjen. A bizottság minden résztvevője aktív részese legyen a valódi okok feltárásának. Sajnos ellenőrzéseink során még mindig találkozunk olyan esetekkel, amikor a munkavédelmi előadó egy személyesen végzi ezt a felelősségteljes munkát. A baleset vizsgálatát követően a bizottságnak állást kell foglalnia, hogy milyen intézkedések szükségesek hasonló balesetek megakadályozására. Vajon ezek az intézkedések minden esetben elérték a kívánt eredményt?

A helyi munkavédelmi szemléknek kell feltárniuk azokat a hiányosságokat, amelyek a balesetek megelőzését, a munkakörülmények javítását célozzák. Továbbra is igényeljük, hogy a gazdasági vezető minden esetben személyesen vezesse a helyi munkavédelmi szemléket, ismerje meg önmaga is a terület gondjait, s tegyen megfelelő intézkedést a még meglévő gondok felszámolására.

Az oktatás hasznossága

A balesetek, a foglalkozási megbetegedések megelőzésének egyik leghatékonyabb eszköze a munkavédelmi oktatás és vizsgáztatás, az agitációs és propagandamunka. A munkavédelmi oktatás és vizsgáztatás színvonalát nem tartjuk megfelelőnek. Az oktatás általában formális, a mozgófilmek, a táblák, a makettek által nyújtott lehetőségeket az előadók alig használják ki.

Sok esetben az oktatási anyag egyszerű felolvasása, a

munkavédelmi oktatást igazoló jegyzőkönyv aláírása történik meg, az előadó nem győződik meg arról, hogy vajon a hallgatók elsajátították-e a szükséges munkavédelmi ismereteket. Sajnos találkozunk olyan esetekkel is, amikor a dolgozóval utólag írták alá a jegyzőkönyvet, de az illető oktatása nem történt meg.

További feladataink közé tartozik a munkahelyi italozás visszaszorítása. Figyelmeztető számadat, hogy minden ötödik

A Közlekedéstudományi Egyesület Postai és Távközlési Tagozatának október havi programja

Október 8. (kedd) 14 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Risztics Péter:* Teljesítés modellje mikroprocesszoros rendszerekben.

zella: Rétes hidegkötések alkalmazása a hálózatban.

Október 10. (csütörtök) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Dr. Tarnay Kálmán:* ISDN helyzete Olaszországban (Tanulmányúti beszámoló).

Október 22. (kedd) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Dr. Heller Krisztina:* Tanulmányút angliai távközlési vállalatoknál.

Október 17. (csütörtök) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Dr. Kovács Gábor:*

Október 30. (szerda) 14 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Czigány Sebestyén-Kántor Csaba:* Rurál hálózatok göckörzeti tervezésének kérdései.

Tíz nap Sanssouci

35 fős ifjúsági csoportunkat köszöntötte augusztus közepén az új formaruhás légikisasszony, a MALEV Budapest-Berlin járat fedélzetén.

A schönfeldi repülőtéren vendéglátóink, a magdeburgi és a karl-marx-stadti postaigazgatóság képviselői vártak bennünket. Itt a csoport kétfelé vált, 20-an Karl-Marx-Stadtba, mi pedig a Berlin melletti Potsdamba vettük utunkat. Csoportunk tagjai alig tudták a számtalan, gondosan megőrzött kultúrtörténeti emléket befogadni, amit a Sanssouci park kastélyában láttunk. Programunkban ezenkívül szerepelt kora éjszakai fürdőzés, kellemes sétahajózás a potsdami tavakon, vacso-

ra a postaigazgatóság vezetőjével és a társadalmi szervek képviselőivel, kirándulás Berlinbe és ősi német városokba, valamint a Harz-hegységbe. Egy egész napot töltöttünk Európa egyik legszebb kisvárosában, Wernigerode-ban. Halberstadt közelében a buchenwaldi koncentrációs tábor egyik mellék-táborában elhelyeztük az emlékezés koszorúit.

A hazautazásunk előtti napon tartalmas és hasznos üzemlátogatást tettünk. A halberstadti posta vezetői megmutatták a különböző szolgálati egységeket. Sok hasonlóságot fedeztünk fel az itteni és a hazai postaszolgálat között. Feltűnt azonban, hogy itt a felek és a postai dolgozók mennyivel nyugodtabbak és mennyivel jobban tisztelik egymást.

A magdeburgi postaigazgatóság részéről vezetőnk **Franz Messner**, tolmácsunk és minden ügyes-bajos dolgunk intézője **Éva Drüg** asszony volt. Nekik köszönhetjük a 10 nap Sanssouci, ami annyit tesz magyarul, hogy: „gond nélkül.”

Meszlényi Ferenc

A bécsi operettet a századelőn két magyar művész újította meg: **Lehár Ferenc** és **Kálmán Imre**. Bár munkásságuk a császárvároshoz kötötte őket, érzéseikben zenéi gyökereiket tekintve mégis megmaradtak magyarnak, ami annyiban is érthető, hogy Budapesten tanultak, ott sajátították el a komponálás mesterségét. Műveik többségét ugyan Bécsben mutatták be, de a magyar premier a legtöbb esetben hamarosan követte az első alkalmat.

Így esett meg, hogy míg a legenda szerint Homéroszról hét város versengett (s mindegyik az övének vallotta), addig Lehár és Kálmán Budapest és Bécs követelte; egyik a származás meg az érzélem, a másik a letelepedés és a működés jogán. Mi, magyarok Lehár esetében megelőztük az osztrákokat, hiszen a mester életéről még a néma korszakban a komponista személyes felléptével forgattunk filmet. Kálmán Imre életútját viszont a német nyelvterületen örökítették meg először, s azt mondani sem kell, hogy operettjeik sorban lettek megfilmesítőkre itt is, ott is.

Az élet muzsikája tehát nem az első Kálmán Imre-monográfia, de abból a szemszögből az, hogy a szovjet forgatókönyvíró: **Jurij Nagibin** a zeneköltőt nem osztrák muzsikusként tekinti, s jelentőségét abban határozza meg, hogy munkái egy egész korszak zenéi ízletét, élményvilágát formálták ki.

Manapság a beat korszakában, a musical előretörésének idején talán az operett anakronisztikus, idejétmúlt valami, de senki sem vitatja, hogy még mindig igen nagy az érdeklődés iránta, s megvannak hívei, rajongói. Nekik szól Az élet muzsikája.

S miért készült a film magyar-szovjet kooperációban? — teheti fel joggal ezek után a kérdést az olvasó. A magyarzat egyszerű. A harmadik ország, ahol Kálmán Imre népszerűségét a leghatározottabban, az a Szovjetunió. Ezt az a tény is jelzi, hogy 1944-ben, amikor még javában tombolt a háború,

a távoli Szverdlovskban filmre vitték a Csárdáskirálynőt.

Palásthy György, a gyermekfilmek hazai specialistája igyekezett is a kínálózó lehetőséget maradéktalanul kihasználni. Mozgalmas, fordulatos történetet vitt a felvevőgép elé, amely nyomon követi Kálmán Imre életútjának főbb állomásait, bemutatva gyerekkorától muzsikussá válását, harcát az elismertetésért, karrierjét, szerelmeit, szembesülését a történelmi sorsfordulókkal és természetesen örökzöld operettjeinek legkedveltebb slágereit.

Hagyományos értelemben vett mozi kapunk tehát derűs, könnyes és romantikus epizódokkal. Másfél óra kellemes kapcsolódást, jó színészekkel, áradó dallamokkal. Egy elsúlylyedni világ támad fel a vásznon, és egy olyan ember élete pereg le előttünk, akinek mindene volt a muzsika, s aki az életben és a művészetével egyaránt hódítani tudott.

Ábel Péter

Az élet muzsikája

Lakodalom a nyugdíjasklubban

Nem az a fontos az ember számára, hogy fiatal — állítja az egykori dalocska, és ez be is igazolódott az egri postás nyugdíjasklubban. Viszont az eset egyben cáfolja is azt a mondást, mely szerint a házasságok az égen kötődnek, mert jelen esetben a házasság az egri postás nyugdíjasklubban „kötöttet”. Pontosabban: a klubban tartották a közelmúltban a klubtagok két kedves klubtársuk, **Lósky Jenő** és **Szűcs Róbertné Venczel Margit**, a közkedvelt Manyika házasságkötésének ünnepségét.

A hivatalos házasságkötésen jelen voltak a klubtagok is, élen a klubvezetővel. Az új házaspár a hivatalos házasságkötés alkalmával szakszervezetünk kerületi bizottságától kérésre házaspári beutalót kapott Hajdúszoboszlóra. Visszaérkezésük után rendezte meg tiszteletükre a klub a hangulatos lakodalmi ünnepséget, mivel házasságkötésük a nyugdíjasklubhoz fűződik.

Mindketten özvegy, magányos postás nyugdíjasok voltak.

Itt ismerték meg közelebbről egymást, és itt érlelődött meg bennük a gondolat, hogy egymáshoz kötik életüket. A klubtagság örömmel vette tudomásul, mikor ezt a szép elhatározásukat bejelentették. A tagság összetartozását és szeretetét jellemzi a sok szép virág és sütemény, amit a lakodalmi klub-délutánra hoztak és ünnepélyessé varázsolták a helyiséget, valamint a lakodalmi asztalt.

A klubvezető is köszöntötte az ünnepeltek: boldog, örömteli életet és jó egészséget kívánva átadta a területi szakszervezeti bizottság és a klub ajándékát, majd következtek a pohárköszöntők, a jókívánások.

A jó hangulatot csak fokozta a vidám zene. Vacsora után a vendégsereg eljárta az ünnepeltekkel a lakodalmi menyecske-táncot.

A lakodalmi klubdélután egy életre szóló kedves esemény marad mind az ünnepeltek, mind a klubtagok emlékeztében.

Horváth Dezső

1960-1970

(A címben jelzett időszak eseményeinek leírásához az időszakos dokumentumokat, valamint Horn Dezső írásos és szóbeli visszaemlékezéseit használtam fel.)

A szakszervezetek — így a Postások Szakszervezete — tevékenységének fellendítésében igen jelentős esemény volt az 1957. évi X. teljes ülés, amely tisztázta a szakszervezetek helyét, szerepét a szocializmus építésében, a párthoz, az államhoz való viszonyát. Így leszögezte, hogy „... a szakszervezetek a proletárdiktatúra alapján állnak, s ez meghatározza viszonyukat a proletárdiktatúra pártjához és államához.”

A szakszervezet előtt állt az a feladat is, hogy az ellenforradalom által okozott ideológiai zűrzavar maradványait felszámolja, növelje a tisztségviselők és a szakszervezeti tagság tisztánlátását. Mindehhez szükség volt az ellenforradalom alatt meglapult tömegkapcsolat erősítésére, a tagság jogos igényeinek megoldására, a politikai meggyőző munka erősítésére.

A VI. kongresszus

Ezek — s más — feladatok megoldásában jelentős előrelépés volt a Postások Szakszervezetének a VI. kongresszusa, amit 1960 novemberében tartottak meg. A központi vezetőség beszámolóját **Besenyei Miklós** tartotta, aki **Horn Dezső**nek a SZOT vezetésébe történt megválasztása után lett a szakszervezet főtitkára.

A beszámoló megállapította, hogy a postás dolgozók becsületes, jó munkájának eredményeként a posta II. 3 éves tervének fő céljait teljesítette, sőt a tervet körülbelül 200 millió forinttal túlteljesítették. Nőtt a telefonközpontok befogadóképessége: 154 ezerről 172 ezerre, a postahivatalok korszerűsítésére csak 1959-ben több mint 17 millió forint fordítottak, 500-zal szaporodott a gépkocsialomány; Budapesten és a nagyobb vidéki városokban megszűnt a lófogatú szállítás, általában korszerűbbek lettek a postai szolgáltatások.

Mindezt nagyban segítette a dolgozók öntevékeny, saját kezdeményezésükre megindult, és viharos gyorsasággal kibontakozó szocialista brigádmozgalom, melynek célja már akkor a hármas jelszó volt: szocialista módon dolgozni, tanulni, élni. Az Élűzem és Kiváló Dolgozó címért folyó versenyek is igen jó eredményeket hoztak. Kibontakozott az újítási mozgalom is, mivel többek között a központi újítási tanácsot is létrehívta szakszervezetünk. Jelentős volt a III. országos postás újítási kiállítás is, amit több mint 8 ezren tekintettek meg.

Az üzemi demokrácia jelentős tényezőjévé váltak a termelési tanácskozások, melyeken a dolgozók 85-90 százaléka vett részt. A szakszervezet jelentős mértékben segítette a postai tervgazdálkodást is: a tagság javaslatainak tolmácsolásával, a szakszervezeti javaslatok megtételével.

A kongresszus szükségesnek tartotta, hogy a postai szabályzatokat, kezelési utasításokat — a megváltozott körülményeknek megfelelően — felülvizsgálják, átdolgozzák és egyszerűsítsék.

A szakszervezet — a tagság mozgósításával — eredményesen segítette a mezőgazdaság szocialista átalakítását is, mégpedig a földtulajdonnal rendelkező postás dolgozók körében felvilágosító, nevelő munkával; az egyénileg gazdálkodó postás dolgozók családtagjaik körében végzett szervezőmunkával; majd a tsz-eket erősítő patronáló tevékenységgel; nem kevésbé a tsz-mozgalom fejlesztésével jelentkező hírközlési igények kielégítésével.

A jó munka nyomán javultak a postás dolgozók munkakörülményei, emelkedett életszínvonaluk. Az átlagkereset több mint 100 forinttal nőtt, az év végi jutalom 1959-ben 9,1 napi munkabérek megfelelő volt, 6900 dolgozó havi 240 órást munkaidéjét 210-re csökkentették, az egészségre ártalmas, rendkívüli idegmunkát igénylő munkakörben 1600 dolgozó munkaidéjét pedig napi 7, illetve 6 órára. Jelentős szociális és munkavédelmi beruházások történtek (óvoda, étkezők, kultúrtermek stb.), növekedett az üdültetésben résztvevők száma és az üdültetés színvonala is. A régi postás nyugdíjasok 150-200 forint nyugdíjmelésben részesültek.

Nőtt a politikai nevelőmunka színvonala, ami a szakszervezeti élet általános fellendülésében is megnyilvánult, továbbá egyre eredményesebben foglalkoztak a szakmai feladatokkal, bátrab lett a szakszervezeti érdekvédelem, nőtt a kultúrnevelési munka politikai jellege, nö-

vekedett a szervezethez és a tagdíjfizetési készség.

Eredményes volt a szakszervezeti tisztségviselők oktatása, az ismeretterjesztés: Budapesten, a vidéki nagyvárosokban a postás szabadakadémiákon többet vettek részt. A szakszervezet segítette az állami oktatást, a postás dolgozóknak általános iskolákba, középiskolákba járását, a főiskolákon, egyetemeken pedig 159 postás dolgozó tanulását.

A szakszervezeti munka magasabb színvonalra emelését jól segítette a 12 szakcsoport tevékenysége, a megyebizottságok az alapszervek, a bizalmiak munkája. Különösen fontos volt a szakszervezet nemzetközi és békemunkája: a Közalkalmazottak és Rokonszámák Nemzetközi Szövetsége által külföldi tanulmányutak, delegációk stb. révén. Végül is a kongresszus kijelölte a követendő utat, megválasztotta a központi vezetőség tagjait, póttagjait, a számvizsgáló bizottságot.

A hatvanas évek derekán

A Postások Szakszervezetének VII. kongresszusát 1963 márciusában tartották.

Az MSZMP VII. kongresszusa összegezte és levonta a megfelelő következtetéseket eddigi fejlődésünkből. Ennek elvi útmutatása alapján a Magyar

Szakszervezetek XIX. kongresszusa összegezte a szakszervezetek sajátos feladatait az elérendő célok megvalósításához. A Postások Szakszervezetének a tevékenysége a fejlett szocializmus építésének fő feladatából kiindulva elsősorban a következőkre összpontosult:

- segítette a posta szakmai feladatainak ellátását, szemléltetve a postai tevékenységünk, az ország lakosságának és a postás dolgozók anyagi érdekltségének összefüggéseit;

- védte a postás dolgozók jogos érdekeit, a szocialista törvények keretei között;

- kezdeményezte és szervezte a postás dolgozók szociális és kulturális helyzetének javításáért folyó tevékenységet;

- szervezte és segítette a postás dolgozók politikai és szakmai nevelését, összhangban a posta előtt álló feladatokkal.

A központi vezetőség jelentését **Besenyei Miklós** főtitkár ismertette. A jelentés szót a posta gazdasági munkájának segítésétől, hiszen népgazdaságunk fejlődésének meggyorsulása, 6,3 százalékkal növekedett. Ugyanakkor a kongresszus megállapította azt is, hogy elmaradás mutatkozik a posta és más, a postai munkához viszonyítható népgazdasági ágazatok keretsai arányai között. A posta teljesítményének értéke 1 munkavállalóra vonatkoztatva 1960-ban 5,4 százalékkal, 1961-ben 4,1 százalékkal, 1962-ben 5,2 százalékkal volt magasabb mint az előző évben. Az évi teljesítmény-növekedés-

A fantomkertész

Ezerkilencszáználvanban egy éjszakai fantom kezdte el működését Hajdú-Bihar megyében. Betörőkörútja során feltörte és ha tehette, kifosztotta az újtába kerülő termelő- és takarékszövetkezeteket, áfészegységeket, postahivatalokat, s egyéb kisebb társulások, szakcsoportok irodahelyiségeit, de nem vetette meg a magánlakásokat sem.

Már két éve „dolgozott”, amikor 1982. január 16-án elkövette első betörését a posta sérelmére. Bizonyára az itt szerzett fogás is ösztönözte a későbbiek során arra, hogy még abban az évben tizenkét esetben — úgy látszik a Magyar Postának szentelte 1982 nagy részét — postahivatalokat „tiszteljen meg” éjszakai látogatásaival. Az említett éjszakán ugyanis a józsa postahivatalból elvitte a pénzeszládát 337 ezer 466 forinttal. Április 29-én cél a konyári postahivatal, de a pánccelszekerényt, amelyben 164 ezer 128 forint volt, nem tudta kinyitni, ezért üres kézzel távozott.

A konyári sikertelenségéből nem okult, június 4-én a késő éjszakai órákban visszatért, s most tetőbontás útján hatolt be az épületbe. Láta, hogy a pénztár ajtaja riasztóberendezéssel van ellátva, ezért csak messziről szemezte a 86 ezer 200 forintot tartalmazó pánccelszekerénnel. Nem akart üres kézzel távozni, ezért átkutatott néhány íróasztalfiókot, az eredmény: háromezer-egyszázkilencven forint.

Június 22-én a sárándi postahivatal következett. A hátsó bejáraton jutott be, de a pánccelszekerényt itt sem tudta kinyitni, üres kézzel távozott. Július 4-én a görbeházi postahivatalban tesz szintén eredménytelen látogatást, pedig itt is 106 ezer forintot rejt előle a pánccelszekerény. Nem csügged. Éjfél körül jut el Oslár községe, ahol azonban a 12 ezer 400 forintot rejtő trezor ismét megakadályozza abban, hogy pénzt szerezhessen.

Július 15., Boda. Itt rámosolyog a szerencse, az udvaron át bemegy a vegyesboltba, majd falbontás útján a postahivatalba jut, ahol felnyitja a pánccelszekerényt és magával viszi annak harmincnolcezer-hatszáz forintot tartalmazó tartalmát. Augusztus 6-án a bányai postahivatal a cél. Onnan is, behatolás után, magával viszi a 14 ezer 112 forint tartalmú pánccellát.

Nyolc nappal később a sikerreken felbuzdulva egy nagyobb postahivatal, a balmazújvárosi célozta meg. Egy idegen kulcs segítségével megkísérli a riasztóberendezés központi kapcsolóját hatástalanítani, de ez nem sikerült neki, a kulcs beszorult. Itt nem tud megbirkózni a pánccelszekerénnel, így maradnak az íróasztalfiókok, ahonnan 5 ezer 49 forintot vitt magával, hátrahagyva a pánccelban a nagy reménnyel kecsesgató egymillió-egyszázharminckilencezer forintot. Még ezen az éjszakán átruccan Ebessre, de itt már hangokat vél hallani, ezért zsákmány nélkül távozik. Szeptember 7-én ismét a józsa postahivatal következett, ahol a pánccelszekerény 107 ezer 833 forintot tartalmazott, de nem tudott a zárszerkezettel megbirkózni.

Még majdnem két évig fejtette ki áldásosnak éppen nem mondható tevékenységét különböző intézmények sérelmére a tettes, amíg a véletlen a rendőrség segítségére sietett, s a már rendelkezésre álló adatokat sikerült egy fontos láncszemmel kiegészíteni, amely végül is elvezetett a tettesig: **Gorbay József** hajdúböszörményi lakoshoz, akinek személye korábban gyanú fölül állt, hisz környezete jól kereső, szorgalmas magánkertészként ismert.

Gorbay Józsefet az első fokon eljáró Hajdú-Bihar Megyei Bíróság nyolc és fél évi, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

Az ítélet fellebbezés folytán nem jogerős.

Farkas János

Katica, a társadalom mindenese

— Öreglány vagyok. Amolyan társadalmi mindenese. Így alakult az életem. És amikor én ezt fölismertem, igyekeztem eszerint élni... Mondhatom: jól, boldogan és tisztán éltem az életemet. Nyugodt a lelkiismeretem — mondja egyszerűséggel, nyíltsággal, utolérhetetlen derűvel.

Gyorsan hozzá kell tennem: olyan sodró derűvel mondja, hogy azt minden rossz házasságban élő asszony megirigyelhetné.

Hövejen járok, a Vitnyédi utca 2-ben, a valahai postaépületben. Ma már semmi sem jelzi, azt, hogy ez a családi ház valamikor posta volt, pedig az okmányok tudják, őrzik, hirdetik az aprócska postatörténetet. Ezúttal azt, hogy a kicsi falvakban a mindenkor postamesterek gondoskodtak a helyiségről. Ezért aztán a Magyar Királyi Posta bérleti díjat fizetett részükre. Így lakhatott és dolgozhatott egy és ugyanazon a helyen a postamester: **Ivánkovits Katalin**.

Nagy és fontos hely volt harminc évén át Hövejen a Vitnyédi utca 2. Innen, a kis postáról indultak világáig a falu hírei, és ide érkeztek a világ minden részéről a fontos tudnivalók. A postamester volt a mindenese: a levél, a csomag, a pénzesztárvány megcímzője, de igen gyakran még a csomag elkészítője is, mert a falubeliek csak hozták a szakajtóban vagy a kötényükben az illatos kenyeret és a pogácsát — gondolván: majd Katica megcsinálja. Aztán meg úgy hitték: a pénzükért, a bélyeggel együtt az a szolgáltatás is jár nekik, hogy csinos csomagot készítsen Katica, a postás-kisasszony — távol dolgozó férjeknek.

Katica mindig, mindent megcsinált, amivel csak kedvében járhatott azoknak, akik a postához fordultak segítségért. Átadta az üzeneteket, recepteket írt

a legfinomabb süteményekről, gyöngybetűvel lemásolta a leveleket, a kérvényeket, az önéletrajzokat, mindig azt, amit éppen kellett valakinek a kérésére. Mert Katica ilyen volt: szétszórta jó szívét a falu lakói között, mint tavasszal a szélben magvait a gyermekláncfű.

Az íródeákoskodáson kívül Katica, a postás-kisasszony még más is volt. A falu apró embereinek rajongásig szeretett bálvány, tiszteletbéli óvónője. Az ötvenes évek elején ugyanis — amikor még nem volt postás-kisasszony — a tanácselnök megkérdezte Katicát:

— Elvállalná-e az idényóvoda dirigálását, hiszen tudom, szereti a kisdedeket.

Szerette, szent igaz, és a kedvükért még Győrbe is elment, hogy elvégezze a napközi-vezetői tanfolyamot. Pedig akkoriban még sokat fájt a lába... Csaknem tízszer operálták — következményeként annak a kerékpárbaesésnek, ami még kislánykorában érte. Hövejről naponta kerékpározott Kapuvárra, a polgáriba. Ősz volt, esős, sikos idő. Megcsúszott, elvágódott és olyan szerencsétlenül esett, hogy csoda az életben maradása. Fájdalmas műtétek, begipszelt láb, mankó... Ez lett a sorsa. Sokat sírt akkoriban: nem kellet a postának, sánta maradok...

Csak **Nyikos Mária** néni, az akkori postamesternő vigasztalta:

— Ne sírj, Katicám, mire én nyugdíjba megyek, teljesen fölépülsz. Leszedik a gipszet a lábadról, eldobárod a mankóidat, és te leszel az utódod. A postán nem a lábadat nézik, hanem azt, hogy mit tudsz. Az eszedet nézik, a becsületedet meg a gyors és jó munkádat. Azt meg érted, jó eszű gyerek vagy.

Amíg a postára nem mehetett, óvónő lett. Egy régi Neve-

léselmélet című tankönyvet máig őrizget, emlékéül annak, hogy volt ő „sokgyermekes mama” is. Abból a könyvből tanulta annak idején a tudományt: miként kell okosan szeretni a kicsinyeket...

Amikor aztán a Magyar Posta csakugyan rá bízta a höveji postát, a gyerekek ezt nem vették tudomásul. Jöttek Katicához változatlanul, mert Katica nagyon értett a nyelvükön. Tudott rajzolni nyulacsokát, télapót, fenyőfát és minden kedves mesefigurát. Ezeregy mesét mondott, ha az apróságok úgy kívánták. Fűzfa sipot faragott nekik, mondókákra tanította őket. Sárkányt készített és pingált rá izgalmas bohóccarot. Hosszú tarka-barka farkot ügyeskedett neki, aztán ha jött a szél, föleresztették. Hej, de nagy volt a vígság a határban, ott ahol ő maga, valamikor gyerekkorában kis társaival együtt teheneket őrzött.

Mert szegény ember volt Katica, az igaz. Nyolcan voltak testvérek. Mind egytől egyig lány, de apja, jólelkű édesapja sohasem zsebeskedett miatta. Őrült mind a nyolc kisleánykának. Áldott jó ember volt, és okos! Ha csak tehette: olvasott, olvasott, olvasott. Négy polgárija volt. Gyalog járt az alapozó tudásért — napi tizennégy kilométert oda-vissza — Kapuvárra, de megértte. A természet és a könyvek szeretetére, a szorgalmas és becsületos munkára nevelte a lányokat is. Ő tudta csak igazán, hogy egy családnak mennyit kell dolgoznia azért, hogy mindig, minden rendben legyen, hiszen az ő családjában is sok gyermek volt: tizenhatan voltak testvérek. Örültek, ha napjában egyszer ehettek. Szokta volt mondani a kedves, vidám ember a lányának is, meg a „posta-óvodába” odaseregglő apróságoknak is, hogy: „Aki szegény, az köteles gondolkodni! Tanuljatok, mert csak az a tietek, ami a fejetekben van. Tanuljatok, hogy értelmesen tudjatok gondolkodni...”

És lányai tanultak.

Kettő közülük sokat tett a höveji lakókért. Lujza évtizedekig a községi tanács vb-titkáráként, Katica meg postamesterként. Mindketten közösségi mindene-

sek voltak. Derűs szívvel, hálával emlegetik őket máig a faluban.

Olyan a lakásuk, mint a virágoskert. Pálmák és más örökzöld növények, szirmukat bontogató virágok, pirosodó madár-cseresznye, aszparáguszok teszik még otthonosabbá a valamikori postalakást.

A családi pálmáerdőből kikerülve, múzeumba lép az ember: csipkék, csipkéket őrző faliorák, tányérok, kancsók, hangulatos falusi tájat idéző temperák — Katica festményei — és értékes könyvek marasztalják a vendéget. A belső szobában meg a nagynéni: **Róza**, aki nyolcvan-évesen is csodálatos csipkéket varázsol a látogató elbűvölésére.

Regélik a faluban, hogy **Sarlós Istvánnak, Tímár Mátyásnak**, a kuvaiti repülőgéptársaság elnökének és még sok más magyar és világhírességnek készített csipkéket a Vitnyédi utca 2-ben — Katicáék. Azt is mondják, hogy egy dúsgazdag amerikai a lánya levelet írt Hövejre: adná kölcsön Katica a szép höveji csipkés menyasszonyi ruhát, mert abban akar boldog lenni. A kérést teljesítették. Az értékes ruha sértetlenül visszerkezett.

Itt minden tárgynak külön története van. Itt minden könyvnek külön regéje van. Itt minden lakónak az élete kész regény — Katica mégis szabódi és váltig mondogatja:

— Olyan szürke az én életem egy kívülálló számára, hogy arról aztán igazán nincs mit írni...

Erre a mondatra lép a szobába egy mosolygós fiatalasszony: Katica egyik testvérenek a lánya, aki lakás hiányában egyelőre még itt él a családjával. Ő **Patatis Ferencné Ivánkovits Bernadett**. Ő a folytatója Katica mesterségének. Kapuvárra, a postán dolgozik. Felvevő. Érettségi után segédítési tanfolyamot végzett. Nagyon szereti a munkáját és mindazt, ami a postászkodással jár. Most gyeseben van. Ha ez az idő letelik, továbbtanul.

A búcsúzásnál ezt mondja Katica:

— Így élünk... Ilyen egyszerűen, nagyszerűen.

Sindulár Anna

ből 1961-ben 26,3 százalékot a létszám növelésével 73,7 százalékot pedig a termelékenység növelésével teljesítették. Szakszervezetünk kezdeményezésére a postán is bevezették az év végi jutalmazás rendszerét, ennek összege 1960-ban 10,7 1961-ben 10,2 1962-ben 9 napi bérnek felelt meg.

Ez időszakban tovább fejlődött a szakszervezet szociális és érdekvédelmi tevékenysége: megépült a Miskolci Postaigazgatóság étkezője, konyhája, kultúrterme, üdülőtábor létesült Balatonszántódón, bővítették a győri és a pécsi, valamint fejlesztették a budapesti sportpályákat. Megkezdődtek a 450 férőhelyes budapesti munkásszálló tervezési munkálatai. Évenként 50-60 vidéki postaházat korszerűsítettek, 15-20 házigatlan vásároltak. A munkavédelem terén is nagy erőfeszítések történtek, ennek ellenére az üzemi balesetek száma 14,71 százalékról mindössze 14,58-ra csökkent.

A szakszervezeti üdülőkhöz a postás dolgozók közül 1960-ban 5350-en, 1962-ben pedig 5967-en kaptak beutalót, azaz a postás dolgozók 13 százaléka részesült kedvezményes üdülétesben. A munkásszállásokat 1300, az üzemi étkeztetést pedig 12 ezer dolgozó vette igénybe. A postánál összesen 16 gyermekintézmény működött, mintaszerűen, s ezek a bölcsődék, óvodák nagy segítséget nyújtottak a postás gyermekek neveléséhez.

Jelentős volt szakszervezetünk politikai nevelő tevékenysége is, mivel a beszámolási időszakban 4000 tisztségviselőt részesítettek esti vagy nappali politikai oktatásban, sok ismeretterjesztő előadást, sorozatot is szerveztek. Az állami oktatásban résztvevők száma is évről

évre növekedett, az 1960-as 1311 főről 1962-re több mint a kétszeresére. A postás dolgozók 38 százaléka volt olvasója a szakszervezeti könyvtáraknak. Kibontakozott a sporttevékenység: 1960-ban 13 ezren, 1962-ben már 17 ezren vettek részt tömeges kirándulásokon, szerepeltek a különböző rendezvényeken. A választások során 3338 bizalmat, 3464 alapszervi, 280 középszervi vezetőségi tagot választottak meg, ezek 38,5 százaléka új tisztségviselő volt.

Nagyobb önállóság

A VIII. kongresszus adott számot szakszervezetünk 1963-67 közötti tevékenységéről. Ebben az időszakban a legfőbb feladat a népgazdaság fejlődését hatékonyabban segítő módszer, az új gazdasági mechanizmus kimunkálása és bevezetése volt. Ki kellett dolgozni a posta sajátosságait, különleges körülményeit figyelembe vevő új gazdaságirányítási rendszert is. Befejeződött a II. ötéves terv időszaka és elkészült a III. ötéves terv. A jó végrehajtáshoz szükség volt az egyes postaszervek hatáskörének módosítására, s a változásokhoz alkalmazkodnia kellett a szakszervezetnek is.

Nagy jelentőségű esemény volt az 1964. évi II. törvény, a postáról és a távközlésről, amely egységbe foglalja és szabályozza a posta jogállását a népgazdaságon belül, megszabja a posta feladatait és kötelezettségeit az igénybe vevő felekkel szemben.

A tervidőszakban a postai teljesítmény 42,5 százalékkal növekedett. Az ötéves terv a bu-

dapesti távbeszélő főközpontok kapacitásának 40 ezer állomással való bővítését írta elő, ehelyett 45 000 vonalat helyeztek üzembe, a vidéki 10 ezer állomásbővítés helyett pedig 21 ezret. Mindezek során a 100 lakosra jutó távbeszélő helyek száma 4,4-ről 5,6-ra növekedett.

A postaforgalmi szolgálat fejlesztése — a műszaki fejlesztés miatt — elmaradt, megépült ugyan 100 közép nagyságú és kisebb hivatal, de az országban 700 egészségtelen és 40 életveszélyes postahivatal működött. A hírlapszolgálat pavilonüzlet-hálózatát bővítették, korszerűsítették.

A szocialista munkaversenymozgalom fejlődésére jellemző, hogy a brigádmozgalomban a postás dolgozóknak mintegy 25 százaléka vett részt. Hazánk felszabadulásának 25. évfordulójára, valamint a IX. pártkongresszus tiszteletére szervezett munkaverseny méginkább aktivizálta a dolgozókat. A legszélesebb körű verseny a kiváló dolgozó címért folyt: 1966-ban 550 dolgozót tüntettek ki jelenlétével, és csaknem 1500-at oklevéllel. A kiváló hivatalos üzem címért folyó verseny is igen népszerű volt. E versenyben a III-IV. osztályú hivatalok 80-90 százaléka vett részt. A szigorú, de reális célokat és szervek több mint 1/3-a teljesítette.

A szakszervezetek érdekvédelmi tevékenysége elősegíti a szocializmusban kívánatos összhang megteremtését, az elmentmondások feltárását és megoldását, minden dolgozó aktív részvételét a társadalmi, gazdasági munkában. Ennek megfelelően szakszervezetünk a posta vezetőivel közösen jelentős bérfejlesztési intézkedéseket tett, aminek a következtében az 5 éves terv folyamán a

postás dolgozók átlagkeresete 25,5 százalékkal növekedett. Az anyagi ösztönzés is jelentős tényezővé vált. Így a postán év végi jutalom címen 1963-ban 9,8, 1964-ben 12,8, 1965-ben 14, 1966-ban pedig 13,6 napi nyereséget fizettek ki.

A posta a II. 5 éves terv időszakában munkavédelmi, szociális, kulturális és sportcélokra 30 millió forintot ruházott be — ez az összeg az összes postai beruházás 2,1 százaléka volt. A bel- és külföldi kedvezményes szakszervezeti üdülétesben több mint 18 ezren, a vállalatban mintegy 4 ezer postás dolgozó részesült.

Az 1967. évi választásokon funkcióba került 8442 tisztségviselő közül 2135-en végeztek különböző mozgalmi iskolát, vagy tanfolyamot. A dolgozók közül összesen csaknem 34 ezren vettek részt különböző szakmai oktatásban. 1966-ban több mint 20 ezer résztvevője volt az ismeretterjesztő előadásoknak. A szakszervezeti sajtó — a Képes Postás megszűnése után — az akkor már 20 000 példányszámban megjelenő Postás Dolgozó és az évenként 2-4 ezer megjelenő Szakszervezeti Tájékoztató reprezentálta. Budapesten és vidéken összesen 20 postás sportkör és 65 sportcsoporthoz működött.

A nemzetközi kapcsolatok erősítéséért, a békéért folytatott tevékenységünket tekintve megállapítható, hogy a két kongresszus közötti időszakban szakszervezetünk kapcsolatai erősödtek a baráti szocialista országokkal, szélesedtek az SZVSZ-hez tartozó kapitalista országok társszakszervezeteivel, de javultak a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségéhez tartozó szervezetekkel is.

Horváth István

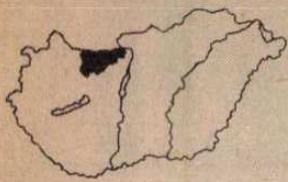
Segélyezés Miskolcon

A Miskolci Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága az 1985. áprilisi ülésen egyetértett a jóléti és kulturális alap felhasználásának szabályaival. Ennek keretében a kis jövedelmű nyugdíjasok segélyezésére 520 000 forintot különítettek el.

A segélyt szeptemberben fizetjük ki, nyugdíjas-találkozók, illetve a nyugdíjas-látogatások keretében. Azoknak, akiknek a

nyugellátása 2700 forintot aluli 1000 forintot, akiknek 2700 és 3000 forint közötti, 500 forint segélyt kapnak.

Felmérésünk, illetve az alapszervezetek körültekintő felmérése alapján a Miskolci Postaigazgatóságnál 190-en részesülnek 500, míg 442-en 1000 forint segélyben. Bizunk abban, hogy ezzel egy kicsit sikerül nyugdíjasaink anyagi gondjain enyhíteni. **Pinczés Jánosné**

Látogatóban Komárom megyében

Milyen az új típusú tartályos kerékpárok fogadtatása?

A kézbesítők gondjaival foglalkozva lapunk egyik korábbi cikkében — szinte mellékesen — felvetettük a kérdést: kerékpárjuk munka- vagy közlekedési eszköze-e? Nem egészen véletlenül írtuk le a gondolatot, hiszen más és más feladatok elé állítja a dolgozót a hagyományos postaküldemények, esetleg táviratok, különösképpen pedig a hírlapok kézbesítése. Megint más módszereket kell kialakítani és begyakorolni annak a kézbesítőnek, aki még hírlapokat is visz előfizetőinek vagy vásárlóinak. Amit eddig mondtunk, az a körülményeknek csak az egyik része. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül a kézbesítőjárás szerkezete és fekvése. Mekkora távolságot kell megtenni? Sík terepen halad-e a kézbesítő, és milyenek az útviszonyok. Mekkora terhet visz magával a súlykorlátozás néha, sajnos, csak írott malaszt), egy vagy két fordulónál kézbesít-e? És ezenkívül még azt is meg kell nézni, hogy ki a kézbesítő: férfi-e vagy nő; fiatal vagy idősebb? Mind kellett kiagyalnom. Régi gondok, szinte keletkezésük óta töprengenek megoldásukon a szakemberek.

A kerékpár régóta „segítőtársa” a kézbesítőnek, főleg vidéken, ahol nem szorosan egymáshoz épített emeletes házakba kell vinni a küldeményeket. Kétkerekes járművet azonban nem úgy használja, mint aki szórakozásból ül fel rá, vagy kirándulni megy, esetleg munkahelyre siet vele, vagy pusztán teherhordásra használja. A kézbesítő, mielőtt járásában előrehalad, folyamatosan dolgozik. Csomagját nem hagyhatja érintetlenül, lépten-nyomon bele kell nyúlnia. Tehát nem felel meg neki maradéktalanul az a kerékpár, amelyet az ipar nem az ő szempontjai szerint gyárt, amelyen tászkáit (bugyrait) nem tudja célszerűen és balesetveszély nélkül elhelyezni, amely nem sokáig bírja a naponkénti, az időjárást és ennél fogva a szélsőséges útviszonyokat figyelembe nem vevő túlzott igénybevételt.

Érthető, hogy a kerékpárt (felépítését, minőségét) meglehetősen sok bírálat érte. Nemcsak használói panaszkodtak; a küldemények balesetveszélyes szállítását szóvá tették a munkavédelmi és közlekedésrendészeti szakemberek is. Voltak helyi kezdeményezések, kísérletek alacsonyabb építésű, tartályos kerékpárokkal — nem túl sikerrel. A kerékpárok tartósságának fokozására eredményesnek bizonyult az az intézkedés, hogy használója köteles a részére folyósított karbantartási átalányból rendben tartani, bizonyos idő eltelté után pedig tulajdonba kapja.

A küldemények célszerű és biztonságos szállítását a Magyar Posta Központja egy új tí-

pusú hírlapkézbesítő kerékpárral igyekezett megoldani. A Csepel Művek által előállított kísérleti sorozatot tavaly osztották ki, majd ennek az évnek az első negyedében összegyűjtötték a véleményeket arról, hogy miként váltak be.

A sokfelé felmerülő kedvezőtlen tapasztalatok miatt szakaszunkat a tsz-b-k segítségével szintén tájékozódott az új-szerű kerékpárok működéséről, s az összegyűjtött észrevételeket a Magyar Posta Központjának tudomására hozta. A közölt észrevételek némelyik alkatrész gyengeségét, hibáit említik, nem tartják megfelelőnek a kitérés módját. Szóvá teszik a kerékpár lassúságát, hajtásának fárasztó voltát, ezen kívül balesetveszélyre panaszkodnak. A küldemények, hírlapok elhelyezésére szolgáló műanyagtartályokat egyrészt alkalmatlannak, másrészt rosszaknak tartják: egy ideig alatt tönkremennek.

A köszönettel fogadott észrevételekre adott válasz az előfordult törések mennyiségét a túrési határon belülnek minősíti, bizonyos értelemben pedig a nem rendeltetés és előírás szerinti használat (túlterhelés, karbantartás hiánya stb.) számlájára írja. Mindenesetre mérlegelésre szorulnak az észrevételek, ugyanis a használóknak csaknem a fele nem emelt kifogást, és elhangzott dicséret vélemények is. Rossz útviszonyokra az új kerékpárok csakugyan alkalmatlanok, viszont megmaradt a lehetősége annak, hogy a kiépítetlen utakon járó kézbesítő részére a postahivatalok hagyományos kerékpárt igényeljenek. A be nem vált tartályok helyébe újnak kifejlesztésével a Budapesti Postaigazgatóságot bízták meg.

Tapasztalatunk szerint a vihar jóval nagyobb volt, mint amekkorára az itt változt levélváltásból következtetni lehetne. A Budapestvidéki Igazgatóság területén például szinte nem volt testületi ülés, amelyen a résztvevők szóba hozták volna a kerékpárügyet. Látogatást terveztünk tehát Komárom megyébe, hogy szót váltsunk a tapasztalatokról az érdekeltekkel. Előbb viszont tájékozódunk a fejlesztés felől a Budapesti Postaigazgatóságon, a területileg illetékes igazgatóság pedig rendelkezésünkre bocsátotta a már említett felmérés során a megye hivatalaiból érkezett jelentéseket, és segítséget nyújtott utunk megszervezéséhez.

Kicsi a tartály

Vizsgálódásunkat kezdjük a tartályokkal! Annál is inkább, mert a mostaniak rövidek, nem váltak be a drágán importált műanyag, nem bírta ki a hideg telet, menthetetlenül törtek. Istvánfi Attila a Budapesti Postaigazga-

tóságon meg is mutatta a tervezett vasvázás vázontáskák mintapéldányait.

— Egy a bökkenő: a vasvázás miatt jóval nehezebbek. Éppen ezért próbálkozunk alumíniumvázssal, sőt felmerült az üveg-szállal erősített poliészter is. Sajnos, bármelyik megoldással — másik bökkenő — a táskák ára körülbelül háromszorosára növekszik. Ezt nemigen bírja el az amúgy is drága kerékpár, megjegyezve, hogy a tulajdonba adás időpontja sem tolható még távolabbra, hiszen az új kerékpárra megállapított öt év is sok.

Egy békát, úgy látszik, mindenképpen le kell nyelni. A tartály hírlapkézbesítésnél nem nélkülözhető, tehát tudomásul kell venni, hogy többre kerül. Hogy ez mennyiben befolyásolja a kézbesítőknek kerékpárral való ellátását, azzal az illetékeseknek még jócskán foglalkozniuk kell. De ha már drága dobozokat készítenek, figyelembe kellene venni használati véleményét, s talán megérné a téma a munkaelemzést, mint az a kezelőszaklakkal történt. Nem könnyű feladat ez, mert a vélemények jócskán megoszlanak, sőt itt-ott egymásnak ellentmondanak. Van aki az első, van, aki a hátsó tartályokra esküszik, kinek hogyan esik kezére.

Általános vélemény azonban, hogy a tartályok kicsik, főleg alacsonyak. Keskenyíteni lehetne őket, de magasságukat növelni kell, hogy a hírlapokat állítsa helyükre beléjük rakni. Tolnai József tatabányai hírlap-kézbesítő be is épített egy magasabb ládát tartályába, és a különféle lapokat osztólemezeket választja el egymástól. Csakhogy amint a lapok fognak, a kisebb mennyiség hol jobbra, hol balra dől, rántva egyet a kerékpáron is. Jobban szeretné, ha keskenyebb és inkább hosszabb lenne a tartály, hogy az említett erő ne keressz, hanem hosszirányba hasson. Attól nem tart, hogy a teher súlypontja nagyon hátra esik, mert az állóhelyen való megfordulásnál — felemelve a kormányt — még ki is használja.

A lapok eldőlését — egyúttal megoldva az osztályozást — a tatabányai Dankó Gyula egymaga készítette T-alakú rekeszszel akadályozza meg. Levélpostai küldemények szállításakor a rekeszt kiemeli. Azonban nem mindenki tud magának a különböző lapok elválasztására jó minőségű alkalmatosságot készíteni, az osztólemezek használata viszont célszerű, ennélfogva el is terjedt. Talán gyárilag is elő lehetne egy szabályozható rekeszt állítani, természetesen számolva a többletköltséggel.

Mindenképpen megfontolandó azonban a tartály szélessége, mert többen panaszkodtak arra, hogy a le- és felszállásnál, valamint a kerékpár tolasakor akadályozza őket. Főleg a magas növésűek ütik bele a lábú-

Dankó Gyula megmutatja tételválasztó lemezeit

kat. Súlyom Gáborné kocsis és Író Józsefné dadi kézbesítő hiába szerelte le a hátsó tartályt; el nem távolítható tartórúdjának rendszeresen nekiütköznek. Az is megiszívlelendő, hogy a hátsó tartály fedele felnyitva nem áll meg magában, és emiatt akadályozza a kezelést.

Tekerni kell

Mit vár a tervező az alacsony építésű, kis kerekű és áttételű kerékpártól? Azt, hogy a mélyebbre helyezett súlypontnál fogva biztonságos, a kis áttételből következtetve pedig könnyen hajtható lesz. A munkavédelmi szakemberek is kedvezően fogadták ezeket a tulajdonságokat, a gyorsaságot nem hiányolták. Csakhogy a kézbesítők kerékpárt általában nem jól épített járdákon használnak. Ott gyalog mennek, a hírlapokat pedig „bevásárlókocsin” húzzák.

A kicsi kerek nagyon dőcög a hepehupás úton, tehát már a rázástól is kimerítővé válik az utazás. Nem beszélve a sárról vagy homoktengerrel, amelybe egyszerűen belemered. Hát még ha havazik... Még tolni is nehéz ilyen körülmények között.

És a meghajtás? Semmivel sem könnyebb, mint a szokásos kerékpároknál. A hajtókar ugyan gyengébb nyomásra is forog, viszont a kis áttétel miatt állandóan tekerni kell, mégsem halad előre az ember. Ez még jó úton is fárasztó. Ez az általános panasz, amely miatt sokan nem hajlandók átvinni az új típusú kerékpárt, mások pedig mellette inkább előveszik a már tulajdonukban lévő régijt, mert az, ha kissé el is használódott, még mindig kényelmesebb.

A meghajtás hibájára legjobban Tató, Dankó Gyula tapintott rá. Véleménye feltétlenül figyelmet érdemel, ő ugyanis társainak egyöntetű bírálatával szemben védelmébe vette az új biciklit. Jó műszaki érzékkel azt állapította meg, hogy az ülés és a hajtókar közti egyenes és a függőleges irány által bezárt szög nagyon kicsi. Emiatt a pedált maga alá kell rugdosnia, és ez teszi fárasztóvá a kerekézést. Magyarán: a pedált valamelyest előbbre kell helyezni.

A meghajtással teljes mértékben Tolnai József van megelégedve, sőt kényelmesnek mondja a kerékpáron való ülést. De vegyük szemügyre munkakörülményeit! Naponta 14 kilométer utat tesz meg, jó minőségű úttesten vagy gyalogjárón. Ebből a távolságból körülbelül egyharmadnyit tesz meg gépen ülve, általában lefelé gurulva. A többi utat a meglehetősen meredek felsőgallai utcákban a kerékpárt tolvá teszi meg, ahogyan a régi masinával is tette.

A kis áttétel és a kis kerek tehát — kimondhatjuk — nem vált be. Istvánfi Attila tájékoztatása szerint a gyár az újabb kerékpárokhöz a 21-es fogaskerek mellé egy 18-ast is ad. Ezenkívül fontolóra veszik a fejlesztés-

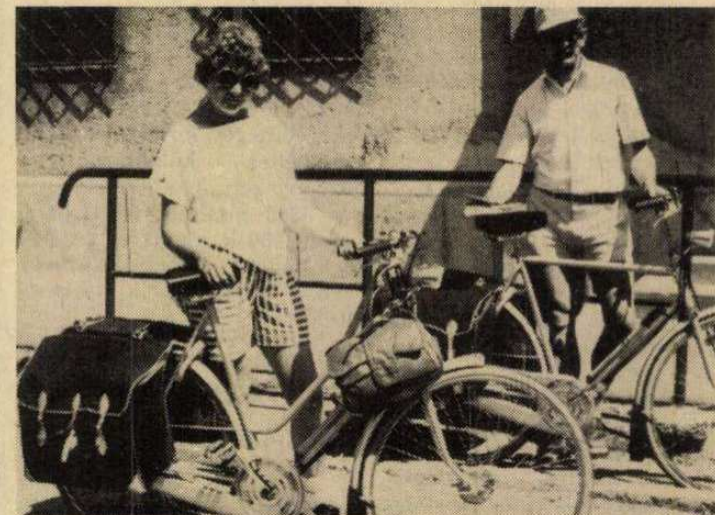
tésnél azt a megoldást, hogy kis első és nagy hátsó kerekkel szerkesszék meg az újabb típust. A nagyobb áttétel választásának lehetőségét a kézbesítők szaktársak, akikkel beszélgettem, helyeslően tudomásul vették, bár ez a közlés még nem oldotta fel az új kerékpároktól való idegenkedésüket. A különböző méretű kerek gondolata viszont döbbenetet és élénk tiltakozást váltott ki. — Nem akarnak nevetségessé válni a lakosság szemében.

Fennakad a pedál

Ahogy a kis áttételhez fűzött remények nem váltak valóra, úgy csődöt mondott a biztonságról alkotott elképzelés is. Már a hátsó tartállyal kapcsolatban elmondtuk, hogy akadályozza a mozgást, a benne jobbra-balra lötyögő hírlapok pedig a kerékpárt is meg-megbillentik. Az alacsony építés miatt aztán — ne feledkezzünk el a gidres-gödörös utakról! — a hajtókar gyakran beleakad a talajba, és a jármű borul. Ez a veszély még a jó utakon is fennáll, amint azt Tóth Andrásné orosz-lányi kézbesítőtől hallottuk. Kanyarodásnál az ő pedálja is többször hozzáütközött az útburkolathoz, a meredekebb kocsifelhajtókön pedig az szinte törvényszerű.

A kormány gyenge rögzítésére vonatkozó kifogásoknak helyt adva a gyár újabban egy keresztmerezítőt alkalmaz. Kisebbségi jellegű, de el nem hanyagolható hiba a kerékpár kitérésmentességének nehézsége használata. Hátul megterhelve alig-alig sikerül. Tolnai József madzaggal segít rajta. Nehogy véletlenül a kerekre tekeredjen! Pedig kell a kitérésmentesség, mert a tartályok miatt falhoz, kerítéshez, oszlophoz ugyancsak nehezen támasztható a kerékpár.

Egyértelmű sikere tehát nem volt a kísérletnek, sőt azt is megállapíthatjuk, hogy a használók jelentős hányada többszörösen észrevételt tett ellene.

Európán keresztül...

Ebben természetesen közrejátszottak szervezési hibák is. Nem voltak eléggé körültekintők a kiosztások. A kifejezetten hírlapkézbesítő kerékpárt feleslegesen volt egyesítettkézbesítőnek kiadni. Dad postahivatal jelentése is ezt hangsúlyozza. Író Józsefné egyesített kézbesítő le is szerelte a neki alkalmatlan tartályokat, ennek ellenére is inkább hajdani Pannóniájt használja. Akkor miért nem hagyományos kerékpárt igényeltek részére? A Magyar Posta Központjának említett válaszával utal ugyan ennek lehetőségére, feltehető azonban, hogy erről az igazgatóságok gazdasági hivatalát és a postahivatalokat kellőképpen nem tájékoztatták.

Mindenkinek kedvére?

Cikkünk elején azt írtam, hogy a régi kerékpár nem felelt meg minden tekintetben a kéz-

besítés követelményeinek. Ezért kellett új, erre a célra megfelelő típust kialakítani. Most meg a többség visszasírja a régijt. Milyen legyen hát az új kerékpár? Mindenesetre gondolni kell a rendeltetésére. A tapasztalatok szerint mára van szükségük az egyesített, másra a hírlapkézbesítőknak. Mit használnak azonban a hírlapot is kézbesítő egyesített kézbesítők? Eleget lehet-e tenni mindenki óhajának?

Olyannak tűnik a dolog, mint a molnárnak, a fiának és szamaruknak közismert tanmeséje. Amikor apa és fia az országúton gyalogolva kötőféken vezette a szamarat, a szembe jövők megjegyezték: Lám, bandukolnak, pedig van egy jó hátasállatuk. Felült hát rá az apa. Ekkor olyaténképpen korholták: Érti a felnőt a dolgát, a szegény gyerek meg talpalhat. Helyet cseréltek. Most viszont az volt a baj, hogy a fiatal foglalja el az idősebbet megillető helyet. Erre mindketten megülték, de ez még sem maradt szó nélkül: Nem szégyellik így agyonhajszolni szegény párat. Mit tehetek még? Vállukra vették a szamarat, és nem törődtek azzal, hogy minden járókelő rajtuk mulat.

Persze reméljük, hogy a kézbesítőknek legfőképpen tolniuk kell, azt is minél ritkábban, járműveket, s nem szorulnak arra, hogy nyakukba vegyék. Egy kérdésüket mindenesetre tolmácsolom. A tatabányai szaktársak (első fordulójukban hírlapot visznek, a másodikban mint egyesített-kézbesítők dolgoznak) a hagyományos kerékpárra szavaznak, de szükségesnek tartják az erősebb kivitelezést. Teherbíróbbnak tartják az egyes elemekből szerkesztett vázát, mint a hajlítót. Meg is mutatták, főként az utóbbiakon eléggé gyakran szükségessé váló hegesztéseket.

Bármilyen is legyen az új kerékpár, a kedvező fogadtatás mellett számolni kell az újtól való idegenkedéssel is. Most is

Tolnai József a hátsó, Súlyom Gáborné az első tartályból szeret kézbesíteni

Gyermekparadicsom Érden

En nem vitatom, hogy Marci „Hevesen” ne érezte volna jól magát. De meggyőződésem, hogy az érdi postás óvodában nyaraló gyerekeknek sokkal jobb dolguk van a nyári kánikulában. Minden adva van: nagy játszókert, sokféle játékkal, több medencével, az épületben hűvös termek, remek elátás. Az óvónénik pedig még készségesebb játszótársak, hiszen a szolgálat itt félig-meddig számukra is üdülés. Munkájuk és felelősségük persze most is ugyanaz, mégis másképp van egy kicsit minden.

Egy-egy óvoda két hétre jön, a gyerekek itt is alszanak — bizony, anyu és apu nélkül —, és csak hét végén mennek haza.

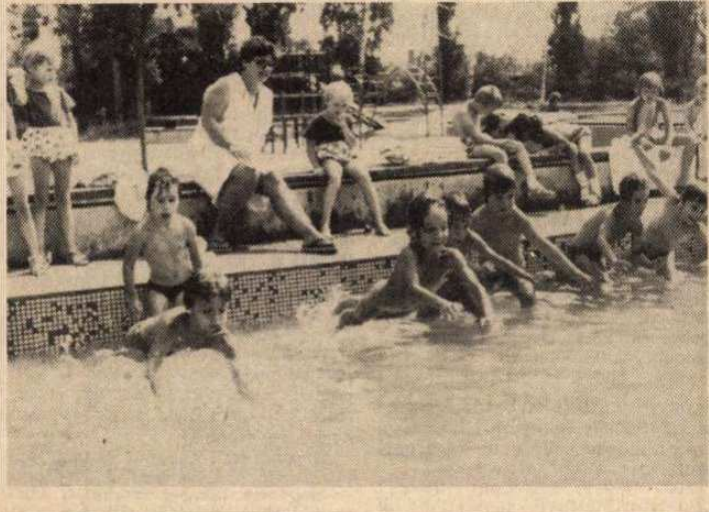
Kötött programok nincsenek, csak napirend. Reggeli után az egész délelőtt a játéké. A medencék vizébe senkit nem kell csalogatni; van is pancsolás, versenyzés, fröcskölés, csak

győzőn a fotós félreugrálni, hogy mentse a masináját!

Az érdi óvoda azok közé a postás gyermekintézmények közé tartozik, amelyet bármikor be lehet mutatni. Ottjártamkor talákoztam a csereüldetés keretében nálunk tartózkodó olasz vendégek csoportjával. Elragadtatásuk érzékeltetésére talán elég, ha annyit mondok: az eredetileg harminc percesre tervezett látogatás majd két órára nyúlt. Végül elbúcsúztak a vendégek, de — kététes turnusa letelvé — elbúcsúzott a II. óvoda is. A kiadós játék után el is fogyott az ünnepi ebéd.

Bizony, nagyszerű dolog gyerekeknek lenni. S milyen kár, hogy mire ezt megértjük, rendszerint már késő... De emlékeinkben — ha vannak ilyenek — gyönyörködhetünk a mai legifjabb nemzedék önfeledt hancúrozását nézve.

— krisz —

Évszázadok óta sok tekintélyen esett csorba, sok hatalom ingott meg, de a PECSÉT ereje, tisztelete megmaradt. A hivatalos pecsét végigkíséri az ember életét a bölcsőtől a sírig. Története a régmúltba vezethető vissza. Az ókori népeknél szokás volt a tisztség jelét, a korongot, vagy a jelvényt nyakba akasztva hordani. A tisztelet a jelvényen, annak birtoklásán keresztül járt ki viselőjének. A korongon levő jel, kép, felirat jelezte azt a hatalmat, melynek nevében a korong viselője eljár.

Idővel a korong a nyakból kikerült, nyelet, tokot kapott, pecsété, pecsétnyomóvá alakult, amit nagy becsben tartottak, védelmére pecsétőrt rendeltek.

A korong feliratának negatív formában, fémén történt kivéséséről készült pecsétet, ha a kor technikájának megfelelően színes viaszba, vagy a gyanta és sellak keverékéből álló hőre lágyuló anyagba, úgynevezett spanyolviaszba nyomták, teljesen visszaadta a korong negatív formáját. Az így készített pecsétnek többféle célja volt, aláírást erősített, okmányt hitelesített, idéző pecsét volt stb.

Hazánkban az írásbeliség bevezetése (XIII. század) nem ment könnyen. A köznépv rovásírást használt, nem ismerte a latin betűket. A pergamenre nem lehetett késsel betűket, jeleket róni, így csak a papok, egyes iskolázott kiváltságos egyének közölhették gondolataikat írásban. Sokszor főúrrak is csak keresztet rajzoltak fontos megállapodásukra, és hogy tudják, ki tette a keresztet, melléje sütötték a maguk pecsétjét, amibe a címerük volt vésvé, ami, hogy kéznél legyen, ujjukra húzták. Így lett belőle pecsétgyűrű.

A pecsét ereje

A pecsétek külön csoportját képezték az idéző pecsétek, melyeket a királyi hírvivők (praecorok, pristaldusok) magyarul folyók vittek magukkal hivatalos ténykedésük igazolásául.

Még 1255-ből fennmaradt egy oklevél, amelyről olyan viaszpecsét függ, melynek mezejében a *Hahód-Buzád* nemzetiség ősi jelvényét, későbbi címerét, a bölényfejet „Comes Tristán me misit” — Tristán ispán küldött — felirat vesz körül.

Tristanus a királyi hirdetőik ispánja volt, az általa küldött idézés és a pecsét kétségtelenül igazolta a küldetés valódiságát. Olyan eset is előfordult a történelemben, hogy hamis levelet közvetítettek; 1051-ben III. Henrik német-római császár trónkövetelőként benyomult az országba, és seregeivel a pusztává tett vidéken Székesfehérvárig haladt anélkül, hogy I. Endre harcra bocsátkozott volna vele. Az élelem nélküli vidéken a német sereg éhezett, kénytelen volt visszavonulni. A vízi úton támadó Gerhardt püspök levelet küldött a császárnak, de ezt Endre portyázói elfogták, majd Miklós magyar püspök által hamisított császári levéllel a németeket még gyorsabb visszavonulásra készítették. A visszavonulókat a Vértésben megtámadták és szétverték.

Ezüstből készült hírvivő jelvényt hordtak I. Rákóczi György, majd II. Rákóczi Ferenc fejedelmi kurírjai, akiknek szigorúan megtiltották, hogy a fejedelmi címet, mint kurírjelvényt a nyakukból levegyék, tarsolyba tegyék, vagy másnak átadják. Utuk végén a jelvényt a főpostamesternek kellett átadniuk. II. Rákóczi Ferenc kancelláriája a fejedelem nagypecsétjén kívül, melyet szárazpecsétként csak országos ügyekben használtak hártára, kisebb ügyekben kisméretű viaszpecsételést alkalmaztak.

A pecsét becsületét tanúsítja *Bercsényi Miklós* kuruc főgenerális utasítása, mely a „Postapecsét” nevet viseli és „... melynek ereinél parancsolatit városi, falusi bírák-

A VOLÁN — TEFU Honvédelmi és Tömegsport Bizottság tóruszakosztályának a tagjai, akik végigkerekézték a Battonyától Nemesmedvesig tartó felszabadulási emléktúra több mint 750 kilométerét, felhívással fordulnak az ágazati-iparági szakszervezeti tömegsportbizottságokhoz.

A magyar szakszervezetek XXV. kongresszusának tiszteletére 1988-ban szervezettek rendszeres és versenyszerű tömegsportprogramokat a tagság és családtagjaik részére.

Vállaljuk, hogy a gyalogtúrában, kocogásban, kerékpározásban és úszásban egységes rendszerben segítünk megszervezni, nyilvántartani és összehangolni a sportbizottságok által szervezett versenyeket.

VOLÁN — TEFU Vállalati Szakszervezeti Bizottságának Honvédelmi és Tömegsport Bizottsága

Hetedszer is: SZIN

Immár 7. alkalommal rendezte meg augusztus 30. és szeptember 1. között a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa az ifjúsági napokat, ezúttal Gödöllőn. A postásokat 50-en képviselték; kézilabdában, labdarúgásban, lövészetben, tollaslabdában, röplabdában és akadályversenyben mérték össze erejüket, tudásukat, más szakmák csapataival.

Pénteken délelőtt a szabadidősport aktuális kérdéseiről volt fórum, amelyen a felvetett témákra dr. Eperjesi László, a SZOT testnevelési és sportosztályának vezetője, dr. Spiegl József, a BTSH elnöke és Ritter Attila, az SZBT titkára válaszolt.

Délután kitűnő időben kezdtek el a kézilabdások és a labdarúgók a „börgolyó bűvölését”. Másnap már a többi sportágban is folyt a verseny.

— Sajnos, nekünk csak a 4. hely jutott — mondja Sági Imre, a férfilabdarúgók edzője,

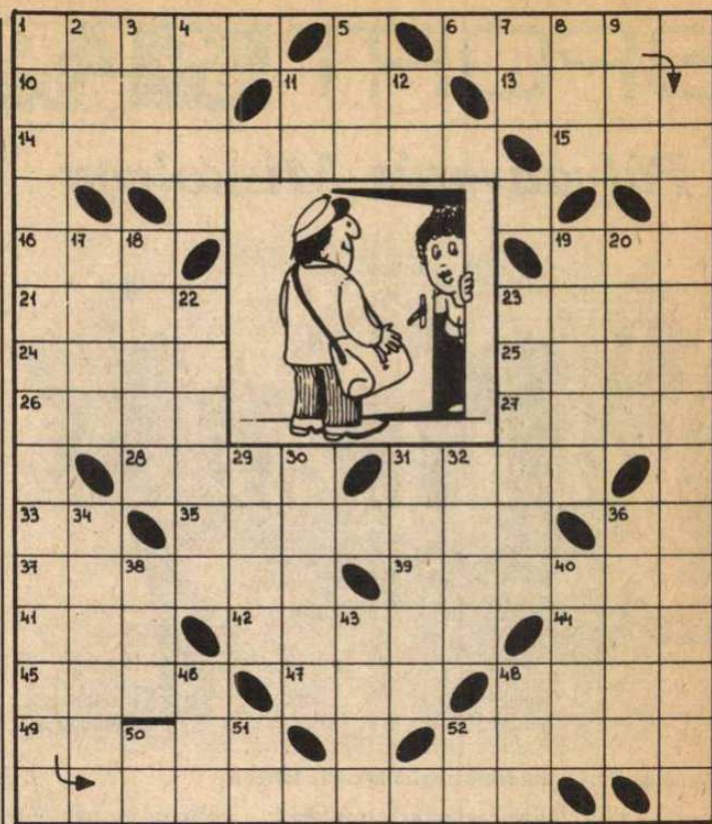
ugyanis hetesrúgásokkal az ellenfél jutott előnyösebb helyzetbe.

Jobb eredménnyel dicsekedhet *Remák Helén* és *Kiss Attila*, akik lövészetben első díjat nyertek. *Kiss Sándor* edző férfi kézilabdacsapatának most jobb eredményt sikerült elérnie, mint az elmúlt évben. Ők a dobogó 3. fokára állhattak.

A sport mellett szellemi vetélkedő is folyt, amelynek témája a VIT volt. Itt a *Kelemen Györgyné*, *Hutás László*, *Révész Imre* összeállítású csapatunk a 4. helyen végzett. Izgalmas mérkőzéseket vívtak röplabdás lányaink, akik végül is ötödikek lettek.

Az eredményesség mellett elmondható, hogy a rendezvény-sorozat jól szolgálta a szabad idő hasznos eltöltését, a résztvevők számára jó programokat, kellemes kikapcsolódást is nyújtott.

Tánczos Sándor

— Azt hiszem, a feleségem megcsal — panaszkodik barátjának az ifjú férj. — Miből gondold? — Válasz a vízszintes 6., 14. és a függőleges 1. alatt.

VÍZSZINTES

1. Öröl. 6. Az idézet 1. része. 10. Kellő mennyiségű. 11. Értékes prémű rágszál. 13. Ropogós. 14. Az idézet 2. része. 15. Energiahordozó. 16. Idegen igen. 19. Béke oroszul. 21. Porció. 23. Pénzintézet. 24. A győzelem görög istennője. 25. P-vel az elején fizetőszköz volt. 26. Baranyai község (ford.). 27. Előlik. 28. Kúszó növény. 31. ... Péter (1676-1752) erdélyi főnemes. 33. ... ovo (kezdetől). 35. Égítést. 36. Tág. 37. Fű. 39. Pikkelyes termés névelővel. 41. Japán tornász. 42. Vicc. 44. Pusztít. 45. Állj! 47. Rendezőiroda névbetűi. 48. Finom ital. 49. Szinte mindenki kezében látható. 52. Állomások bejárati része.

FÜGGŐLEGES

1. Az idézet 3. része. 2. Szoknya. 3. Átkelő, illetve kikötőhely. 4. Tiltakozva vitatkozik. 5. Állati hím. 7. Kisiparos szerszám.

ma. 8. Napszak fele! 9. Kerti megszám (ford.). 11. Csapadék. 12. Mennyiség rövidítve. 17. Domján. ... 18. Dögvő ragadozó. 19. Modor. 20. Függeszett, lengő test. 22. Kis énekesmadár. 23. A derékszögű háromszögben kettő van belőle. 29. Teszi, mint Munkácsy inasa. 30. Előtag, többiköt a glicerin előtt. 31. Csalfinta részlet! 32. A lőféléken található. 34. Sértes. 36. Sötét szín. 38. Német állatkert. 40. Sör németül. 43. Fém pénz. 46. Kevert pék! 48. Népköztársaság Elnöki Tanácsa. 50. Aláírás mellett található. 51. Névelő. 52. Görög betű.

—Bánhidi—

Beküldési határidő: október 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: *Leni, Köln, Nobel, Ádám hol voltál? Magukra maradtak, Jónása.*

Könyvtalványt nyertek: *Apt Józsefné* (Keszőhidegkút), *Ferenc Tiborné* (Hevesaranyos), *Himer Béla* (Gyopárosfürdő), *Káta Sándorné* (Gyopárosfürdő), *Perjés Jenő* (Szilsárkány).

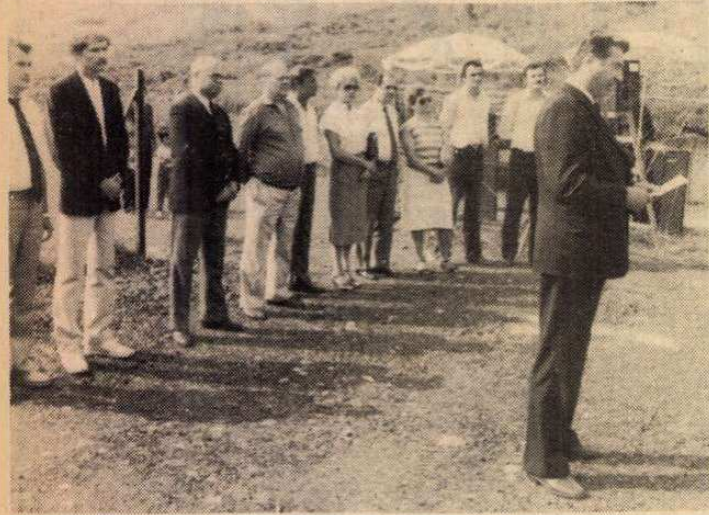
Számítástechnikai tábor a Debreceni Postaigazgatóságon

A postás szülők nyári gyermekelhelyezési gondjainak enyhítésére, a számítástechnikai ismeretek népszerűsítésére az igazgatóság KISZ-bizottsága, az igazgatóság számítóközpontjának „TPA 48” szocialista brigádja, a nyáron számítástechnikai tábort szervezett 8—14 éves gyermekek részére. A tábor programjában, melyet a számítóközpont dolgozói állítottak össze, alapfokú számítástechnikai ismeretek, BASIC-programozás, számítógépes játékok, videofilm-vetítés szerepelt, de megismerkedtek a gyerekek a TPA számítóközpont munkájával is. A foglalkozásokat a szervezési és számítástechnikai osztály, illetve a számítóközpont dolgozói vezették. Az igazgatóság gazdasági-társadalmi vezetői minden segítséget megadtak a tábor megrendezéséhez. A szervezők rendelkezésére bocsátottak többek között nyolc Commodore—64 személyi számítógépet, gondoskodtak a gyermekek kedvezményes étkeztetéséről. Az első ízben megrendezett táboron mintegy 50 gyermek vett részt, bár az érdeklődés ennek többszöröse volt. Felhasználva a tapasztalatokat, a KISZ-fiatalok és a számítástechnikai szakemberek szeretnék hagyományosá tenni a tábor megrendezését.

Gyenge László

Pályaavatás Miskolcon

Kiss József tszbtitkár megnyitó beszéde közben

Augusztus 20-án, alkotmányunk évfordulójához kapcsolódva rendezte meg a Miskolci Postaigazgatóság és a Miskolci Postás Sportegyesület az erényi sportpályaavató ünnepséget. A megnyitó előtt a megjelentek motoros sárkányrepülők látványos bemutatóját láthaták. Ezt követően Kiss József tszbtitkár köszöntötte a me-

darúgó-mérkőzés volt, amit a DVTK-fiatalok 2:0-ra megnyertek.

A Borsodi Volán SC-től megvásárolt sportteleppel sportszerető dolgozóink, sportolóink régi vágya teljesült, saját otthon teremtettünk a felüdülést nyújtó tömegsportnak éppúgy, mint a versenysportnak. Ehhez ez a több mint 700 ezer forint ráfordítással és jelentős társadalmi munkával felújított és korszerűsített erényi pálya kedvező feltételeket teremt.

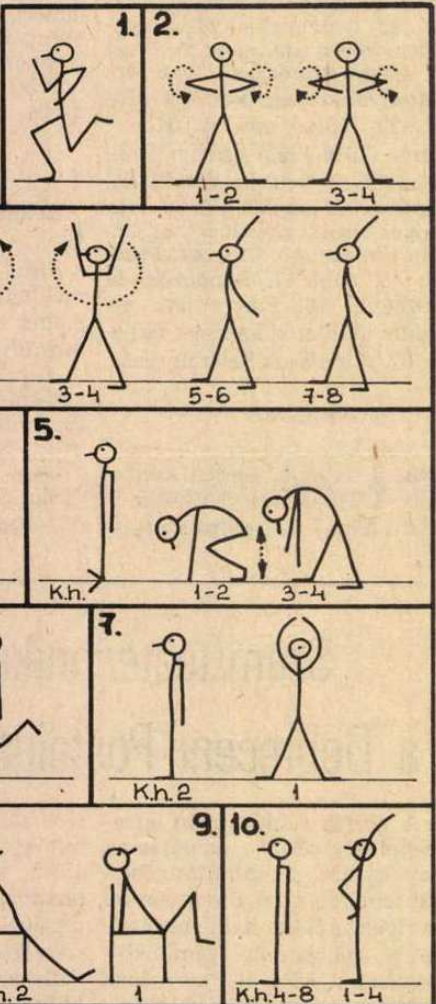
Az elmúlt hónapban egyébként már megalakítottuk a labdarúgó-szakosztályt, amely 25 játékosal már birtokba is vette a sporttelepet. A közeljövőben tervezzük a tenisz- és a kézilabda-szakosztály létrehozását. Ezek zavartalan működésének tárgyi feltételei is megvannak. A kemény munkával megteremtett lehetőségeket feltétlenül kamatoztatni akarjuk sportszerető dolgozóink öröme.

Pásztor Károly

A gyerekek játékos vetélkedője

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiinduláshelyzet: alapállás. Helybenfutás sarokemeléssel 30 másodpercig.
2. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban könyökhajlítással. 1-2. ütem: könyökkörzés előre. 3-4. ütem: könyökkörzés hátra.
3. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, karok magastartásban. 1-2. ütem: karkörzés előre. 3-4. ütem: karkörzés hátra. 5-6. ütem: jobb kar mélytartásban, bal kar magastartásban, karhúzás hátra. 7-8. ütem: karhúzás, tartáscserével.
4. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, karok bal oldalsó középtartásban. 1. ütem: karok lendítése jobb oldalsó középtartásba. 2. ütem: karok lendítése bal oldalsó középtartásba. 4. ütem: karok lendítése bal oldalsó középtartásba. 4. ütem: karok lendítése bal oldalsó középtartásba. 4. ütem: karok lendítése bal oldalsó középtartásba.
5. Kiinduláshelyzet: alapállás. 1-2. ütem: rugózás guggolásban
6. Kiinduláshelyzet: alapállás. Szökdelés 1 lábon négyszer, majd a másik lábon is négyszer.
7. Kiinduláshelyzet: alapállás. 1. ütem: ugrás terpeszállásba, taps a fej felett. 2. ütem: ugrás alapállásba.
8. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, kezek a csípőn. 1-4. ütem: fejkörzés balra. 5-8. ütem: fejkörzés jobbra.
9. Kiinduláshelyzet: ülés a széken, támasz a hát mögött. 1. ütem: térdhajlítás. 2. ütem: térdnyújtás.
10. Kiinduláshelyzet: alapállás. 1-4. ütem: karelemzés mély belégzés. 5-8. ütem: karleengedéssel kilégzés.

Hamar Gábor

SZEGED:

Alkotmány Kupa

A tavalyi pályaavatóval kezdődött. A Szegedi Postás Sportkör tekeosztályában ugyanis ekkor döntöttek arról, hogy a szegedi ünnepi hetek idején hagyományossá teszik az Alkotmány Kupáért folyó férfi egyéni és csapatversenyt. Nos, a rendezők ezt a hagyományt máris lerombolták, mármint ami a férfi jelzöt illeti. Augusztus 17-én bemutatás jelleggel mérkőzést játszott a SZEOL-DÉLÉP és a Szegedi Postás női csapata is.

Délelőtt 10 órakor Vojnár Lászlónak, a sportkör elnökének megnyitóját követően léptek a postás-sporttelep hátsávos, nemzetközi minősítésű, automata tekepályájára a meghívott csapatok: a SZEOL-DÉLÉP (kupavédő), a Soproni Postás, a Budapesti Postás, a Kecskeméti MÁV, a Szegedi Postás, a ZORKA (Jugoszlávia) és a Hódgép-Metripod.

Az időrendben (is) elsőként gurító SZEOL-DÉLÉP versenyzői mintha tudták volna, hogy a díszes kupát csak egy fél napra mozdították el előző helyéről, s végeredményben

csapatuk 2523 fával az élen végzett. A 2. a Budapesti Postás lett 2411 fával, míg a 3. a Szegedi Postás 2334 fával.

Egyéniben. 1. Rendes Miklós (SZEOL-DÉLÉP) 440 fa, 2. Dencsik Imre (SZEOL-DÉLÉP) 434 fa, 3. Hegedűs László (Budapesti Postás) 433 fa.

A férfiak pihenője alatt a nők küzdelmének lehetünk tanúi. A lelkes szurkolásban nem volt hiány: nemcsak a szó szoros értelmében voltak a női csapatok üde színfoltjai a versenynek, de magas színvonalú játékukkal feleltették a kint tomboló kánikulát is.

A díjak átadására és a versenyzásra késő délután került sor a postaigazgatóság éttermének fehér asztalai mellett. A jövőre névze is öröndetes bejelentés emelte az ünnepi hangulatot. A verseny lebonyolításában országnívélén vállalt Török Tivadár, a Csongrád megyei Tanács TSH teke szakszövetség elnöke szerint 1986-ban már mint minősítő versenyt jegyzi majd a MATESZ az Alkotmány Kupát.

Molnár Franciska

A versenyzők...

...és a közönség egy része

Az augusztusi sportnapok részletes eredményei:

ATLÉTIKA (nők)

100 méteres síkfutás: 1. Bognár Emese (Pécs), 2. Hódos Éva (Pécs), 3. Fűzi Gyöngyi (Sopron).

200 méteres síkfutás: 1. Beke Mónika (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Pánczél Aranka (Pécs), 3. Burai Gabriella (Pécs).

4 x 100 méteres váltó: 1. Pécsi Postaigazgatóság (Burai, Hódosy, Bognár, Pánczél), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Tiszavölgyi, Felnagy, Kissné, Hamonda), 3. Soproni Postaigazgatóság (Fűzi, Papp, Mihóczy, Molnárné).

Magasugrás: 1. Busch Beatrix (Sopron), 2-3. Kiss Miklósné (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), Pánczél Anikó (Pécs).

Távolugrás: 1. Hódosy Éva (Pécs), 2. Felnagy Julianna (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 3. Hamenda Katalin (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

Súlylökés: 1. Tiszavölgyi Aranka (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Kozma Katalin (Debrecen), 3. Szenté Judit (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

ATLÉTIKA (férfi)

100 méteres síkfutás: 1. Bodri Zoltán (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Fehér Ferenc (Sopron), 3. Titkó Péter (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság).

400 méteres síkfutás: 1. Titkó Péter (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), 2. Kálmán Zsolt (Sopron), 3. Lakatos András (Debrecen).

1500 méteres síkfutás: 1. Meggyes Lajos (Pécs), 2. Kántor Béla (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 3. Varga József (Pécs).

4 x 200 méteres váltó: 1. Soproni Postaigazgatóság (Kiss, Horváth, Fehér, Kálmán), 2. Pécsi Postaigazgatóság (Szabados, Meggyes, Rácz, Geisz), 3. Debreceni Postaigazgatóság (Berényi, Balogh, Siket, Lakatos).

3000 méteres gyaloglás: 1. Simon Endre (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Sop Gyula (Pécs), 3. Lipcsei János (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

Magasugrás: 1. Geisz Ferenc (Pécs), 2. Bodri Zoltán (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 3. Bartók László (Debrecen).

Távolugrás: 1. Rácz Róbert (Pécs), 2. Kroppe László (Pécs), 3. Lakatos Endre (Debrecen).

Súlylökés: 1. Borbély István (Sopron), 2. Fontos Péter (Szeged), 3. Fejős István (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

ASZTALITENISZ egyéni

Nők: 1. Vass Pálné (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Horváthné Szörényi Zsuzsanna (Pécs), 3. Csepregi Margit (Budapesti Postaigazgatóság).

Férfi: 1. Papp Dezső (Debrecen), 2. László Imre (Központi Postaszervek), 3. Bódis Attila (Központi Postaszervek).

EVEZÉS

Kielboot férfi páros: 1. Központi Postaszervek (Tárnoki-Szabados), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Borlai, Jóni, Derekas), 3. Budapesti vidéki Postaigazgatóság (Turbucz, Makai, Jekkerfalvi).

Kielboot vegyes páros: 1. Központi Postaszervek (Almer, Tárnoki, Makai), 2. Budapesti vidéki Postaigazgatóság (Ritter, Makai, Jekkerfalvi), 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Borlainé, Borlai, Derekas).

Kajak, férfi páros: 1. Öry István (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Hegedűs János (Miskolc), 3. Szollár Károly (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

Kajak, férfi páros: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Fejős, Öry), 2. Miskolci Postaigazgatóság (Tóth, Hegedűs), 3. Központi Postaszervek (Gilicze, Papp).

Kajak, vegyes páros: 1. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság (Bodi, Romhányi), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Kovács, Szabó), 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Lehőcz, Öry).

FEJELÉS

1. Pécsi Postaigazgatóság (Tamás, Nemes), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Mohai, Variczek), 3. Központi Postaszervek (Prikkel, Balázs).

KÉZILABDA

Nők: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Soproni Postaigazgatóság, 3. Debreceni Postaigazgatóság.

Férfiak: 1. Miskolci Postaigazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság.

LABDARÚGÁS

Nők: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Miskolci Postaigazgatóság.

Férfiak: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Debreceni Postaigazgatóság.

Reggfiúk: 1. Pécsi Postaigazgatóság, 2. Központi Postaszervek, 3. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság.

LÁBTENISZ

1. Szegedi Postaigazgatóság (Sztankovics, Varga), 2. Pécsi Postaigazgatóság (Rátosi, Szalai), 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Bajkai, Fodor).

RŐPLABDA

Nők: Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Központi Postaszervek, 3. Miskolci Postaigazgatóság.

Férfiak: 1. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 3. Budapesti Postaigazgatóság.

SAKK

Női egyéni: 1. Helembai Jánosné (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Kunos Pálné (Központi Postaszervek), 3. Pataki Mónika (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság).

Férfi egyéni: 1. Ágh Miklós (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Félégyházi László (Debrecen), 3. Vörös Sándor (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

Női csapat: 1. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság (Pataki, Pataki), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Somogyiné, Lente), 3. Miskolci Postaigazgatóság (Konczné, Hideg).

Férfi csapat: 1. Debreceni Postaigazgatóság (Félégyházi, Mészáros), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Ágh, László), 3. Pécsi Postaigazgatóság (Molnár, Bahl).

TOLLASLABDA

Női páros: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Gáspár, Varga), 2. Központi Postaszervek (Minszki, Ferenciné), 3. Szegedi Postaigazgatóság (Suhajda, Szelcsépiné).

Férfi páros: 1. Szegedi Postaigazgatóság (Ambrus, Dénáki), 2. Központi Postaszervek (Singer, Proppi), 3. Miskolci Postaigazgatóság (Pásztor, Szalai).

LÖVÉSZET

Női csapat: 1. Soproni Postaigazgatóság (Németh, Zsiganyarne), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Kelemen, Kolonits), 3. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság (Borosné, Kántorné).

Férfi csapat: 1. Budapesti Postaigazgatóság (Hegedűs, Zolnai), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Kiss, Rudolf), 3. Miskolci Postaigazgatóság (Zlidák, Mudvi).

TEKE

Női egyéni: 1. B. Nagy Andrásné (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Szakál Eszter (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 3. Gyenge Zoltánné (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság).

Férfi egyéni: 1. Elekes Lehel (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Veszszó József (Sopron), 3. Bertalan Sándor (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság).

Női csapat: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (B. Nagyné, Szakál), 2. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság (Borosné, Gyengéné), 3. Soproni Postaigazgatóság (Gyöngyös, Sós).

Férfi csapat: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Elekes, Reményi), 2. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság (Bertalan, Krizsán), 3. Budapesti Postaigazgatóság (Csomor, Menich).

CSALÁDI VETÉLKEDŐ

1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Borlai család), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Lendvai család), 3. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság (Erki család).

TENISZ

Női: 1. Berzetti Margit (Központi Postaszervek), 2. Hegyi Gáborné (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), 3. Zádor Gézané (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság).

Férfi: 1. Berki Miklós (Pécs), 2. Gara Miklós (Debrecen), 3. Rivnyák László (Miskolc).

HORGÁSZAT

Női egyéni: 1. Nagy Imréné (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 2. Antal Istvánné (Pécs), 3. Kovács Istvánné (Központi Postaszervek).

Férfi egyéni: 1-2. Szerdahelyi Lajos (Debrecen), Sipos László (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), 3. Nagy Imre (Budapesti Postaigazgatóság).

Női csapat: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Nagyné, Siposné), 2. Pécsi Postaigazgatóság (Antalné, Patakfalviné), 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Halászné, Baloghné).

Férfi csapat: 1. Budapesti Postaigazgatóság (Nagy-H. Szabó), 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Sipos, Kovács), 3. Debreceni Postaigazgatóság (Szerdahelyi, Pocsai).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú száma: MNB 215-51 628
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
85-8187. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTAN vezérigazgató
ISSN 0230-3701